

kayıp hazine•ler

GELECEĞİN
KÜLTÜR MİRASI

İnsanlığın ortak mirası kültür varlıklarının sergileneceği en anlamlı yer kendi vatanıdır.

Kültür varlıkları konusunda dikkatleri üzerine çeken, zengin bir tarihi geçmişe sahip olan Anadolu, arkeologların, eski eser meraklılarının, varlıklı insanların ve diplomatların akınına uğramıştır. O dönemlerde, Anadolu'da bölge bölge, izinli veya izinsiz birçok kazı yapılmış, insanlığın ortak mirası olan eserler yurt dışına götürülmüştür. Bunun sonucu olarak, Avrupa ve Amerika'daki birçok ünlü müzede, Anadolu kökenli on binlerce kültür varlığı sergilenmektedir.

Kültür varlıklarımızın tamamını sahiplenmek ve yurt dışına çıkartılmasını yasaklamak ve engellemek için, 1884 yılında Âsâr-ı Atîka Nizamnamesi ile yasal olarak ilk adım atılmıştır.

Bu sorun birçok ülke için de geçerli olduğundan UNESCO (Birleşmiş Milletler Eğitim ve Kültür Organizasyonu) 1970 yılında Kültür Varlıklarının Kanunsuz İthal, İhrac Ve Mülkiyet Transferinin Önlenmesi Ve Yasaklanması İçin Alınacak Tedbirlerle İlgili Sözleşme'yi oluşturmuştur.

Hititler, Likyalılar, Karyalılar, Urartular, Doğu Romalılar, Selçuklular ve Osmanlılar gibi Anadolu'da en parlak dönemini yaşamış uygarlıklara karşı sorumluluğumuz, mirasçıları olarak bu kültür varlıklarına sahip çıkmaktır.

Paşabahçe Mağazaları, Tarih. Kültür.Cam Koleksiyonları kapsamında cam ve cam işçiliğini ustalıkla ürünlere yansıtarak

'Kayıp Hazineseler' Koleksiyonu'nu oluştururken, bu topraklara ait tarihi eserlerin zamanla bulunacağı ve geri döneceği inancıyla yola çıkmıştır. 'Kayıp Hazineseler' Koleksiyonuyla, yurt dışına götürülen tarihi eserler için farkındalık sağlanması, geri alınmış eserlerimizin değerini bilerek kültür varlıklarımıza sahip çıkma bilinci yaratılması ve mevcut eserlerimize gerekli koruma bilinci ile yaklaşılması amaçlanmıştır.

The most meaningful place where cultural assets, which are the common heritage of humanity, should be exhibited is their own homeland.

Having attracted attention with its cultural properties and possessing a rich historical past, Anatolia was flooded by archaeologists, historical artifact enthusiasts, wealthy people and diplomats, especially before the foundation of the Republic. At that time, many regional excavations were conducted in Anatolia, with or without permission, and the works of humanity's common heritage were taken abroad. As a result, tens of thousands of cultural heritage items of Anatolian-origin are now being exhibited in many famous museums in Europe and America today.

In 1884, the first step was taken legally with the enactment of Âsâr-ı Atîka Nizamnamesi

(regulation prohibiting historical artifacts from being smuggled abroad) to take the ownership of all of our cultural assets and prohibit the removal of them from abroad. Since this problem applies to many countries, UNESCO (United Nations Educational and Cultural Organization) established the Convention on the Means of Prohibiting and Preventing the Illicit Import, Export and Transfer of Ownership of Cultural Property, in 1970.

Our responsibility to the civilizations like Hittites, Lycians, Carians, Urartians, Eastern Romans, Seljuks and Ottomans who lived their most brilliant period in Anatolia is to protect these cultural assets as their heirs.

Paşabahçe Stores, when creating the 'Lost Treasures' Collection within the scope of its History-Culture-Glass Collections by reflecting glass and glass craftsmanship masterfully to the products, has set out to its journey with the belief that historical monuments belonging to this land will be found and returned in time. With the 'Lost Treasures' Collection, it is aimed to raise awareness for historical artifacts taken abroad, to create awareness of protecting our cultural assets by knowing the value of our reclaimed works and to approach our existing antiquities with the necessary protection awareness.

Cihan Barutluk

Cihan Gunpowder Horn

Obje / Object

Tarih boyunca ateşli silahların önemli bir unsuru olan barutu taşımak için kullanılan barutlukların yapımında boynuz, su kabağı, kın ucu gibi formlar ile deri, maden, kemik, ağaç gibi çeşitli malzemeler kullanılmıştır. Esas olarak bir hazne ve bir ağızdan oluşan barutluklar için başlangıçta kullanım özelliği ön planda olmuş, barutluklar zamanla şekil ve işlev bakımından geliştirilmiş ve her biri birer sanat eseri olarak ortaya çıkmıştır. Osmanlı döneminde kullanılan barutluk örneklerinin bir kısmı Askerî Müze Koleksiyonu'nda yer almaktadır.

Cihan Barutluk Objeye üzerinde bulunan motifler, 14-16. yüzyıl Osmanlı dönemine ait süsleme özelliklerini taşıyan saz yolu üslubundan esinlenilerek oluşturulmuştur. Saz yolunun ana motifleri arasında, çok süslü ve kıvrımlı hatai tarzı stilize çiçekler, tomurcuklar, ejderha, zümrüd-ü anka kuşu gibi efsanevi, arslan, kaplan gibi yırtıcı hayvanlar, sülün, turna gibi kuşlar ve insan, melek, peri figürleri kullanılmaktadır.

Ülkemizden çeşitli yollarla götürülen veya hediye edilen barutluklar, Danimarka Davids Samling ve New York Metropolitan Müzesi gibi müzelerde sergilenmektedir.

Cihan Barutluk Objeye, el imalatı smoke camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, 24 ayar altın, yıldız ve eskitme boyalar kullanılarak dekore edilmiştir.

Throughout history, in the making of gunpowder flasks used to carry gunpowder - an important element of firearms - forms such as horns, gourds, scabbard tips and various materials such as leather, metal, bone and wood have been used. Fundamentally made up of a receptacle and an opening, the functionality of the gunpowder flask was their most important feature at first; over time, they have been improved in terms of both shape and function, and eventually each one has emerged as a work of art. Some of the examples of gunpowder flasks used in the Ottoman period are a part of the collection at the Military Museum in Istanbul.

The motifs on the Cihan Gunpowder Horn Object draw their inspiration from the so-called saz style, an ornamentation technique dating back to the 14th-16th century Ottoman period. This technique, flourished to its fullest glory in the mid-sixteenth century, is characterized by the depiction of serrated leaf foliage, and overly stylized and ornate flowers and buds drawn in the hatai* style often paired with fantastic creatures including dragons and simurghs; beast of prey such as lions, and tigers; birds such as pheasants and cranes; and bodily forms of human, angel, and fairy figures.

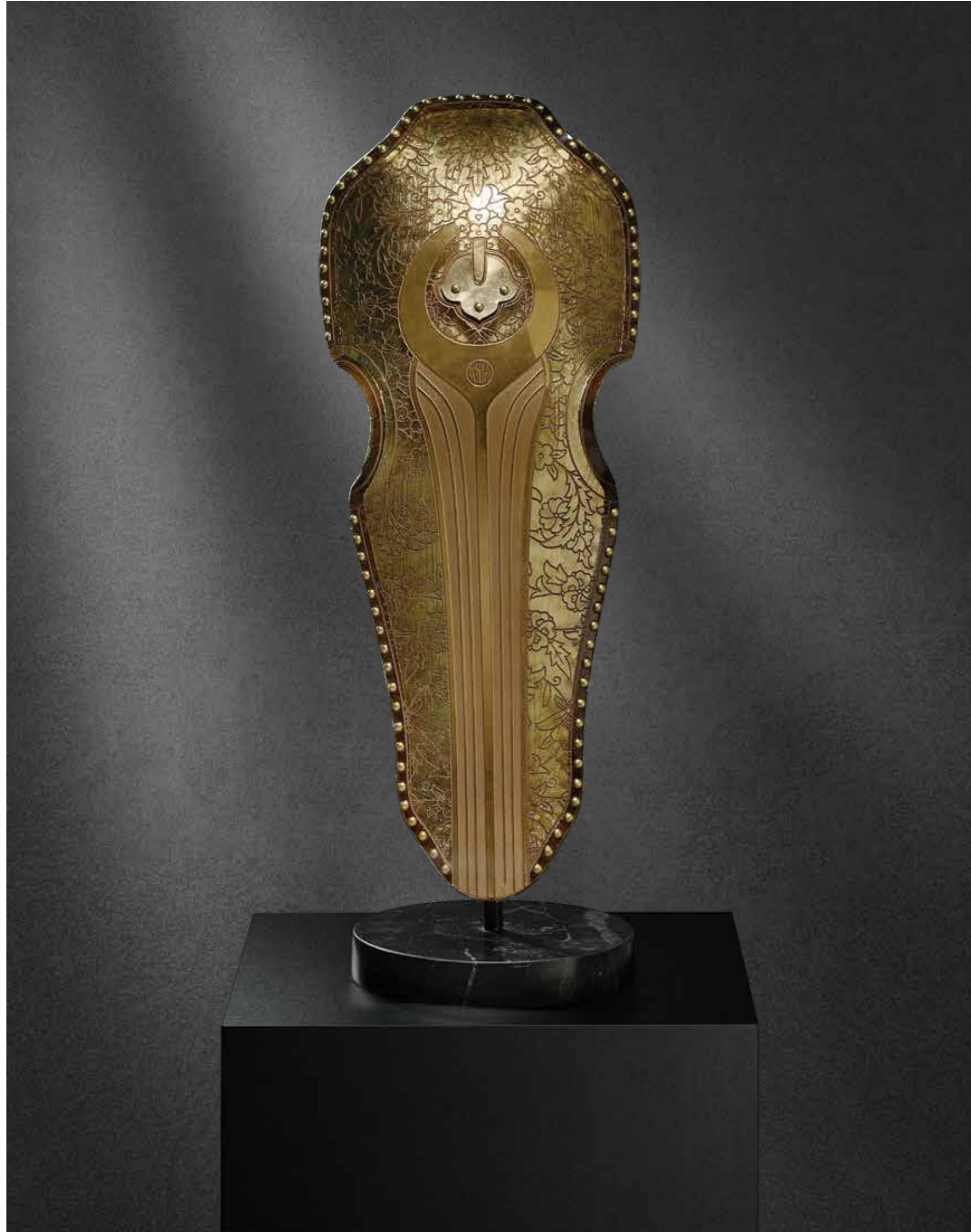
Some of the gunpowder flasks that are taken out of Turkey in various questionable ways or presented as gifts

are now exhibited at the museums like Davids Samling Museum in Copenhagen, Denmark and the Metropolitan Museum of Art in New York, USA.

Cihan Gunpowder Horn Object is produced from handmade smoke glass and all of the relief patterns are decorated with 24-carat gold, gilt and antiquated paints.

*Hatai: is an Islamic ornamentation and abstraction technique in which the patterns are overly stylized, almost geometrical, where petals of the floral shapes usually twist inwards.

Sefer Alınlık

Sefer Chamfron

Obje / Object

Tarih boyunca savaşlarda atların başlarının korunması için, alın ve burun bölgesini kaplayan alınlıklar yapılmıştır. Bununla birlikte devlet törenlerinde ve askeri merasimlerde atlarda ihtişam arttırıcı bir unsur olarak kullanılmıştır. Avrupa müzelerinde, kuşatma ve savaşlardan ele geçirilen çok sayıda Anadolu kökenli askeri araç gereç bulunmaktadır. Özellikle Viyana Askeri Tarih Müzesi, en fazla Osmanlı eserini bünyesinde barındırması sebebiyle dikkat çekmektedir.

Sefer Alınlık, 17. yüzyıla tarihlenen tombak bir at alınlığından esinlenilerek tasarlanmıştır. At alınlığı üzerindeki desenler, Los Angeles Sanat Müzesi'nde sergilenen 16. yüzyıl Osmanlı tombak at alınlığından ve Rusya Hermitage Müzesi'ndeki at alınlığının hatai ve floral bezemelerinden esinlenilmiştir.

Sefer Alınlık üzerindeki rölyef desenlerin tümü, 24 ayar altın, varak ve eskitme boyalar kullanılarak dekore edilmiştir.

Throughout history, barding, armoring of war horses, has been a common practice in many cultures, and chamfron, the part of the armor to protect the head of the animal covering forehead and the nose area has usually been made from an

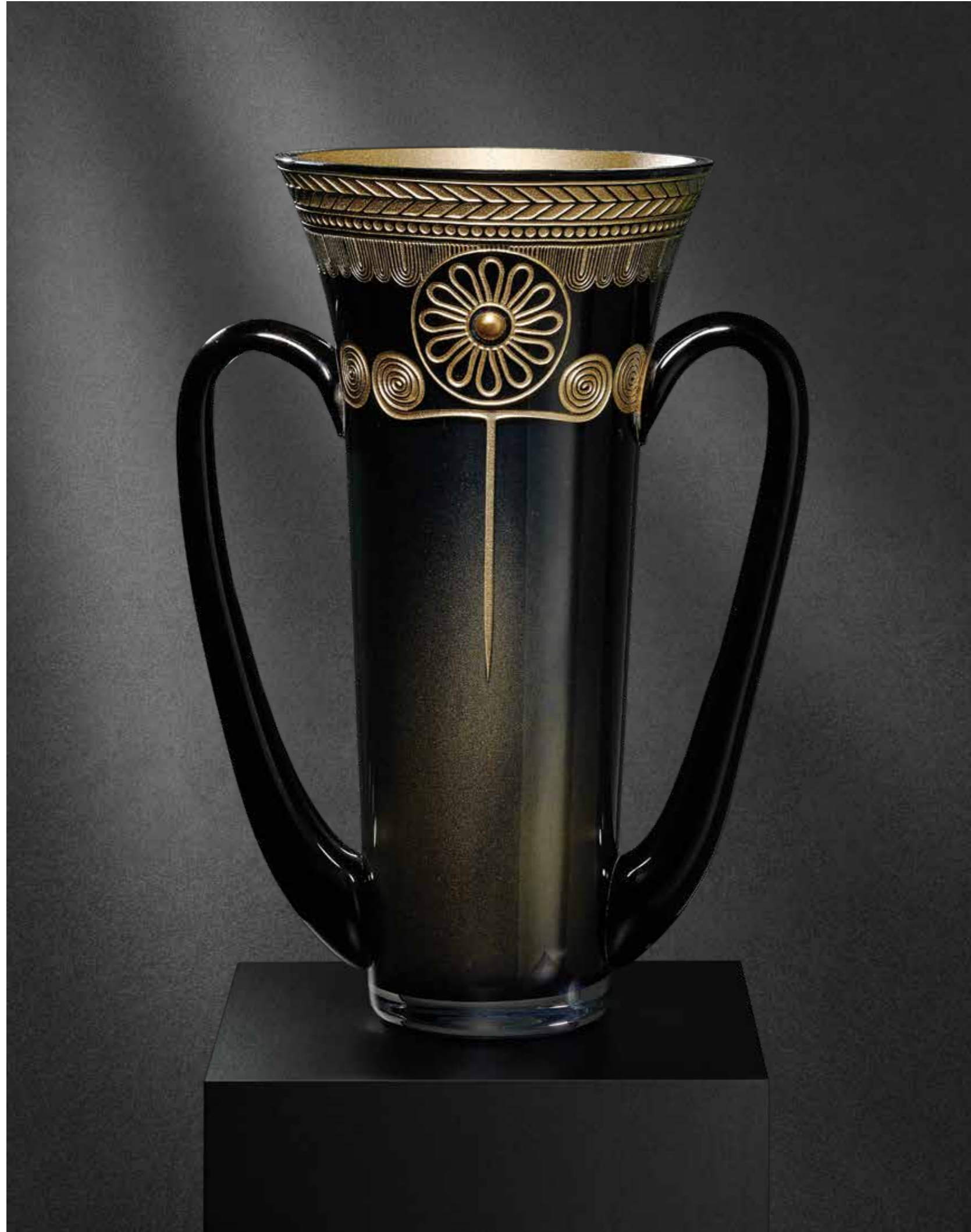
alloy essentially of copper and zinc called tombac, which was preferred for its lightweight. Chamfrons were also used in state and military ceremonies to enhance the splendor of the appearance of the horses. In European museums, there are a large number of Anatolian-origin military weaponry and armaments seized from sieges and wars. For containing the most Ottoman military artifacts, the Museum of Military History in Vienna have a special place worth mentioning.

The design of the Sefer Chamfron Object draws its inspiration from a tombac chamfron from the 17th century. The patterns on the other hand, draw their inspiration from a 16th century Ottoman tombac chamfron exhibited at the Los Angeles Art Museum and hatai* and floral ornamentation from another Ottoman chamfron at the Hermitage Museum in Russia.

All the relief patterns on the Sefer Chamfron Object are decorated with 24-carat gold, gilt, and antiquated paints.

*Hatai: is an Islamic ornamentation and abstraction technique in which the patterns are overly stylized, almost geometrical, where petals of the floral shapes usually twist inwards.

Troya

Trojan

Kulplu Vazo / Two-Handled Vase

Başta bir efsane olan Troya, İlyada'da anlatılanlardan yola çıkılarak Heinrich Schliemann tarafından 1870'lerde aranmaya başlanmıştır. UNESCO'nun 1998 yılında "Dünya Kültür Mirası Listesi" 'ne alınan Troya Antik Kenti'nde kazı yapan Alman Heinrich Schliemann tarafından 1873 yılında Türkiye'den yurt dışına kaçırılan 5 bin yıllık geçmişe sahip olan Troya Hazinesi (Priamos Hazinesi), öncelikle Berlin Müzesi'ne hibe edilmiş. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra savaş ganimeti olarak Rusya'ya götürülmüştür. Schliemann kazı yaparken birçok arkeolojik katmanı tahrip ederek hazinelere ulaşmış ve bunun arkeolojik açıdan ne kadar büyük bir tahribat olduğu sonradan anlaşılmıştır. Kazı yerinde oluşan bu tahribat, bugün "Schlieman" yarığı olarak adlandırılmaktadır.

Özel çabalar ve çalışmalar sonucunda bir miktar eserin ait oldukları topraklara dönmesi sağlanırken, diğer eserler bugün Rusya Hermitage Müzesi ile Puşkin Müzesi'nde, ABD Pennsylvania Müzesi'nde, Almanya Schmuckmuseum Pforzeim'da, New York Metropolitan Sanat Müzesi ve İngiliz Müzesi'nde sergilenmektedir. 1871-1890 yılları arasında kaçak kazılarla tahrip edilen Troya'dan kaçırılan Troya Hazinesi'nin Türkiye'ye iadesi için çabalar hala sürdürülmektedir.

Troya Kulplu Vazo, formunu Troya'ya özgü kulplu kupalardan (depas*) almıştır ve vazoyu Troya hazinelerinden altın takıları temsil eden rölyef desenlerle dekorlanmıştır.

Troya Kulplu Vazo el imalatı lacivert ve siyah pudralı camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, altın ve eskitme boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

*Depas; Batı Anadolu kökenli olarak bilinen diğer adı "depas amphikypellon" olan çift kulplu bir kap.

Even though the city of Troy mentioned in Homer's Iliad was assumed to be a fictitious place, a zealous German archaeologist and adventurer Heinrich Schliemann, who believed such a place existed, decided to go after the traces laid in the epic poem. Directing his excavations to the mound found in Hisarlık, Schliemann initiated excavations and stumbled across nine archaeological layers which were dated as early as the Early Bronze Age. He eventually discovered some priceless finds and these treasures declared by Schliemann to be from Troy, are called "Priam's Treasure", referring to the legendary king mentioned in Iliad. Unfortunately, Troy's five thousand years of history together with some other artifacts were plundered when Heinrich Schliemann took Priam's Treasure out of Turkey in 1873. These exquisite finds were first donated to the Berlin Museum, but after the Second World War, they taken to Russia by the Red Army as spoils of war.

Schliemann, who did not have a formal education in archeology, was severely criticized by many scholars for his hastily carried out excavations in Troy, especially his use of dynamite. To reach the treasure, Schliemann carelessly bulldozed many archaeological strata, which later proved to be an enormous annihilation from the archaeological point of view. This destruction at the site of excavation is now called the "Schliemann Trench".

Although modern scholars consider its accounts legendary, later excavations in the ancient city of Troy coincide with the events depicted in Homer's epic poem. The ancient city of Troy was now included in the UNESCO's 'World Cultural Heritage List' since 1998.

As a result of special efforts and endeavors, some artifacts from Troy were returned to the homeland to where they belong, while others are still being on displays at the Hermitage and Pushkin Museums in Russia, Pennsylvania Museum in the USA, Schmuckmuseum Pforzeim in Germany, Metropolitan Museum of Art in New York and the British Museum in the UK. Efforts are still being pursued for the return of Priam's Treasure to Turkey which were smuggled out of the country between 1871-1890 and taken possession by illegal excavations that destroyed the historic site of Troy.

Two-Handled Trojan Vase is shaped after two-handled drinking goblets unique to Troy (depas*) and is decorated with relief patterns representing the gold jewelry which were a part of the Priam's Treasure.

Two-Handled Trojan Vase is produced from handmade navy blue and black frosted bone glass and all relief patterns are decorated with gold and antiquated paints.

*Depas: A double-handed drinking vessel, also referred to as "depas amphikypellon", known to be Western Anatolian-origin.

Troya'dan

Trojan

Testiler / Jugs

Başta bir efsane olan Troya, İlyada'da anlatılanlardan yola çıkılarak Heinrich Schliemann tarafından 1870'lerde aranmaya başlanmıştır. UNESCO'nun 1998 yılında 'Dünya Kültür Mirası Listesi'ne alınan Troya Antik Kenti'nde kazı yapan Alman Heinrich Schliemann tarafından 1873 yılında Türkiye'den yurt dışına kaçırılan 5 bin yıllık geçmişe sahip olan Troya Hazinesi, öncelikle Berlin Müzesi'ne hibe edilmiş, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra savaş ganimeti olarak Rusya'ya götürülmüştür. Schliemann kazı yaparken birçok arkeolojik katmanı tahrip ederek hazinelere ulaşmış ve bunun arkeolojik açıdan ne kadar büyük bir tahribat olduğu sonradan anlaşılmıştır. Kazı yerinde oluşan bu tahribat, bugün "Schliemann" yarığı olarak adlandırılmaktadır.

Özel çabalar ve çalışmalar sonucunda bir miktar eserin ait oldukları topraklara dönmesi sağlanırken, diğer eserler bugün Rusya Hermitage Müzesi ile Puşkin Müzesi'nde, ABD Pennsylvania Müzesi'nde, Almanya Schmuckmuseum Pforzeim'da, New York Metropolitan Sanat Müzesi ve İngiliz Müzesi'nde sergilenmektedir. 1871-1890 yılları arasında kaçak kazılarla tahrip edilen Troya'dan kaçırılan Troya Hazinesi'nin Türkiye'ye iadesi için çabalar hala sürdürülmektedir.

Troya'dan Testiler, MÖ. 2600-2450 yıllarına ait Troya'ya özgü kulplu toprak kaplardan esinlenilerek oluşturulmuştur. Eserler, İngiltere Ashmolean Arkeoloji ve Sanat Müzesi'nde sergilenmektedir. Troya eserleri bu müzeye Schliemann tarafından armağan edilmiştir.

Troya'dan Testiler, el imalatı karamel camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, 24 ayar altın ve yıldız kullanılarak dekorlanmıştır.

Even though the city of Troy mentioned in Homer's Iliad was assumed to be a fictitious place, a zealous German archaeologist and adventurer Heinrich Schliemann, who believed such a place existed, decided to go after the traces laid in the epic poem. Directing his excavations to the mound found in Hisarlık, Schliemann initiated excavations and stumbled across nine archaeological layers which were dated as early as the Early Bronze Age. He eventually discovered some priceless finds and these treasures declared by Schliemann to be from Troy, are called "Priam's Treasure", referring to the legendary king mentioned in Iliad. Unfortunately, Troy's five thousand years of history together with some other artifacts were plundered when Heinrich Schliemann took Priam's Treasure out of Turkey in 1873. These exquisite finds were first donated to the Berlin Museum, but after the Second World War, they taken to Russia by the Red Army as spoils of war.

Although modern scholars consider its accounts legendary, later excavations in the ancient city of Troy coincide with the events depicted in Homer's epic poem. The ancient city of Troy was now included in the UNESCO's 'World Cultural Heritage List' since 1998.

As a result of special efforts and endeavors, some artifacts from Troy were returned to the homeland to where they belong, while others are still being on displays at the Hermitage and Pushkin Museums in Russia, Pennsylvania Museum in the USA, Schmuckmuseum Pforzeim in Germany, Metropolitan Museum of Art in New York and the British Museum in the UK. Efforts are still being pursued for the return of Priam's Treasure to Turkey which were smuggled out of the country between 1871-1890 and taken possession by illegal excavations that destroyed the historic site of Troy.

The design of the Trojan Jugs draws its inspiration from jugs with handles found in Troy belonging to 2600-2450 BC. Original artifacts are exhibited at the Ashmolean Museum of Art and Archaeology of Oxford University in the UK. They were presented to the museum as a gift by Schliemann personally.

Trojan Jugs are produced from handmade caramel glass and all relief patterns are decorated with 24-carat gold and gilt.

Lale Dokumalı

Tulip Woven

Vazo / Vase

Osmanlı dokumacılığı, kendine özgü nitelikli ürünlerini vermeden önce bulunduğu coğrafyanın özelliklerini de kullanarak dokuma sanatının mirasçısı olmuş. Osmanlı İmparatorluğu'nun siyasi, iktisadi, sosyal ve ticari hayatında çok önemli bir yer almıştır. Osmanlı Dokuma Sanatındaki asıl etkiler Anadolu Selçukluları ve Beylikleri devri dokumalarından gelmektedir. Çizilen desenlerin uygulanması, ancak usta dokumacılar sayesinde gerçekleştirilmiştir. Osmanlı arşivlerinde bulunan Ehl-i Hiref defterlerine göre dönemin lonca örgütleri içerisinde en kalabalık olanı dokumacıları ve "kadifeci", kemhacı, "futacı" gibi hirefleri oluştururlardı.

Osmanlı dokuma sanatında, 15. yüzyıldan 20. yüzyıla kadar Selçuklu motifleri kullanılmış, lotus, palmet ve hatayi denen Uzakdoğu kökenli stilize çiçeklerle sayısız kompozisyonlar oluşturulmuştur. Dokuma eserler, yapısı ve teknik özellikleri itibarı ile diğer sanat ürünlerine nazaran kolaylıkla yıpranmasına rağmen, 15. yüzyıldan itibaren Osmanlı kumaşlarına dair bilgi elde edilebilmektedir. Kumaş ve dokuma desenleri ile ilgili bilgiler çeşitli kaynaklardan, minyatürlerden ve Osmanlı padişahlarının elbiselerinin itina ile saklanmasıyla gelmektedir.

Türk kumaş ve kadifelerinin önemli bir koleksiyonu Topkapı Sarayı Müzesinde sergilenmektedir. Bununla birlikte Konya Mevlâna Müzesi, Londra Victoria Albert Müzesi, Edinburg Royal Scotch Müzesi, Paris Louvre Müzesi'nde de Osmanlı dönemine ait kumaş koleksiyonları bulunmaktadır.

Lale Dokumalı Vazo üzerindeki desenler, hatayi ve lale motiflerinden oluşturulmuş, geç 16. yüzyıl veya erken 17. yüzyıl dönemine ait,

Harvard Üniversitesi Sanat Müzesi, Arthur M. Sackler Koleksiyonu'nda bulunan Osmanlı dönemine ait bir kumaştan esinlenilerek oluşturulmuştur.

Lale Dokumalı Vazo, el imalatı camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, altın yıldız, mine, eskitme boyalar ve kumaş kullanılarak dekorlanmıştır.

Ottoman artisanship of textile weaving, before yielding its own qualified products, had first become the heir to the art of weaving as a natural outcome of its geographical location, and has played an important role in the political, economic, social and commercial life of the Ottoman Empire. Major influences in Ottoman Weaving Art come from the weavings of Anatolian Seljuks and Principalities periods. The application of the drawn patterns could have been realized only with the masterful and consummate artisanship of the skilled weavers. In fact, according to the Ehl-i Hiref registry (the registry of diverse imperial societies of artists and craftsmen collectively called the Ehl-i Hiref-Community of the Talented) in the Ottoman archives, the most crowded among the guild organizations of the period were weavers, and they formed such guilds as "kadifeci - velvet makers", kemhacı - velour makers" and "futacı - silken loincloth makers".

In the Ottoman weaving art, Seljuk motifs were used from the 15th century to the 20th century, and numerous compositions were created with flowers stylized with Far Eastern origin techniques called lotus (floral stylization with two simple petals, one crown petal and a stem), palmette (drawing its inspiration from palm trees, stylized floral patterns with petals sagging downwards and

a bulbous middle) and hatayi (overly stylized patterns, almost geometrical, usually woven with gold and silver threads, where petals of the patterns twist inwards). Although woven works are easily worn away compared to other artifacts due to their structure and technical characteristics, detailed information about Ottoman fabrics still can be obtained from the 15th century onwards. Information about fabric and woven patterns comes from various sources, such as miniatures and carefully stored, well-kept clothes of Ottoman sultans.

An important collection of Turkish fabrics and velvets is exhibited in the Topkapı Palace Museum in Istanbul. In addition, Konya Mevlana Museum, London Victoria Albert Museum, Edinburgh Royal Scotch Museum, Paris Louvre Museum also has fabric collections from the Ottoman period.

On the Tulip Woven Vase, a pattern of tulips with hatayi technique was created, drawing its inspiration from a fabric dated from the 16th or early 17th century from the Ottoman period at the Harvard University Art Museum, Arthur M. Sackler collection.

Tulip Woven Vase is produced from handmade glass and all relief patterns are decorated with gold gilt, enamel and antiquated paints as well as actual fabric.

Harvard Üniversitesi Sanat Müzesi, Arthur M. Sackler Koleksiyonu

Sümbül Dokumalı

Hyacinth Woven

Vazo / Vase

Osmanlı dokumacılığı, kendine özgü nitelikli ürünlerini vermeden önce bulunduğu coğrafyanın özelliklerini de kullanarak dokuma sanatının mirasçısı olmuş. Osmanlı İmparatorluğu'nun siyasi, iktisadi, sosyal ve ticari hayatında çok önemli bir yer almıştır. Osmanlı Dokuma Sanatındaki asıl etkiler Anadolu Selçukluları ve Beylikleri devri dokumalarından gelmektedir. Çizilen desenlerin uygulanması, ancak usta dokumacılar sayesinde gerçekleştirilmiştir. Osmanlı arşivlerinde bulunan Ehl-i Hiref defterlerine göre dönemin lonca örgütleri içerisinde en kalabalık olanı dokumacıları ve "kadifeci", kemhacı, "futacı" gibi hirefleri oluştururlardı.

Osmanlı dokuma sanatında, 15. yüzyıldan 20. yüzyıla kadar Selçuklu motifleri kullanılmış, lotus, palmet ve hatayi denen Uzakdoğu kökenli stilize çiçeklerle sayısız kompozisyonlar oluşturulmuştur. Dokuma eserler, yapısı ve teknik özellikleri itibarı ile diğer sanat ürünlerine nazaran kolaylıkla yıpranmasına rağmen, 15. yüzyıldan itibaren Osmanlı kumaşlarına dair bilgi elde edilebilmektedir. Kumaş ve dokuma desenleri ile ilgili bilgiler çeşitli kaynaklardan, minyatürlerden ve Osmanlı padişahlarının elbiselerinin itina ile saklanmasıyla gelmektedir.

Türk kumaş ve kadifelerinin önemli bir koleksiyonu Topkapı Sarayı Müzesinde sergilenmektedir. Bununla birlikte Konya Mevlâna Müzesi, Londra Victoria Albert Müzesi, Edinburg Royal Scotch Müzesi, Paris Louvre Müzesi'nde de Osmanlı dönemine ait kumaş koleksiyonları bulunmaktadır.

Sümbül Dokumalı Vazo üzerindeki desenler, çok yapraklı, lale, sümbül ve nar motiflerinden oluşturulmuş, Danimarka (Kopenhag) Davids

Samling Müzesi'nde bulunan Osmanlı dönemi, 16. yüzyıla ait bir kumaştan esinlenilerek oluşturulmuştur.

Sümbül Dokumalı Vazo, el imalatı camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, altın yaldız, mine, eskitme boyalar ve kumaş kullanılarak dekorlanmıştır.

Ottoman artisanship of textile weaving, before yielding its own qualified products, had first become the heir to the art of weaving as a natural outcome of its geographical location, and has played an important role in the political, economic, social and commercial life of the Ottoman Empire. Major influences in Ottoman Weaving Art come from the weavings of Anatolian Seljuks and Principalities periods. The application of the drawn patterns could have been realized only with the masterful and consummate artisanship of the skilled weavers. In fact, according to the Ehl-i Hiref registry (the registry of diverse imperial societies of artists and craftsmen collectively called the Ehl-i Hiref-Community of the Talented) in the Ottoman archives, the most crowded among the guild organizations of the period were weavers, and they formed such guilds as "kadifeci - velvet makers", kemhacı - velour makers" and "futacı - silken loincloth makers".

In the Ottoman weaving art, Seljuk motifs were used from the 15th century to the 20th century, and numerous compositions were created with flowers stylized with Far Eastern origin techniques called lotus (floral stylization with two simple petals, one crown petal and a stem), palmette (drawing its inspiration from palm trees, stylized floral patterns with petals sagging downwards and a bulbous middle) and hatayi (overly stylized

patterns, almost geometrical, usually woven with gold and silver threads, where petals of the patterns twist inwards). Although woven works are easily worn away compared to other artifacts due to their structure and technical characteristics, detailed information about Ottoman fabrics still can be obtained from the 15th century onwards. Information about fabric and woven patterns comes from various sources, such as miniatures and carefully stored, well-kept clothes of Ottoman sultans.

An important collection of Turkish fabrics and velvets is exhibited in the Topkapı Palace Museum in Istanbul. In addition, Konya Mevlana Museum, London Victoria Albert Museum, Edinburgh Royal Scotch Museum, Paris Louvre Museum also has fabric collections from the Ottoman period.

On the Hyacinth Woven Vase, patterns of multi-leaf tulips, hyacinth and pomegranate were created, drawing its inspiration from a fabric dated from the 16th century from the Ottoman period at the Davids Samling Museum in Copenhagen Denmark.

Hyacinth Woven Vase is produced from handmade glass and all relief patterns are decorated with gold gilt, enamel and antiquated paints as well as actual fabric.

Karanfil Dokumalı

Carnation Woven

Vazo / Vase

Osmanlı dokumacılığı, kendine özgü nitelikli ürünlerini vermeden önce bulunduğu coğrafyanın özelliklerini de kullanarak dokuma sanatının mirasçısı olmuş. Osmanlı İmparatorluğu'nun siyasi, iktisadi, sosyal ve ticari hayatında çok önemli bir yer almıştır. Osmanlı Dokuma Sanatındaki asıl etkiler Anadolu Selçukluları ve Beylikleri devri dokumalarından gelmektedir. Çizilen desenlerin uygulanması, ancak usta dokumacılar sayesinde gerçekleştirilmiştir. Osmanlı arşivlerinde bulunan Ehl-i Hiref defterlerine göre dönemin lonca örgütleri içerisinde en kalabalık olanı dokumacıları ve "kadifeci", kemhacı", "futacı" gibi hirefleri oluştururlardı.

Osmanlı dokuma sanatında, 15. yüzyıldan 20. yüzyıla kadar Selçuklu motifleri kullanılmış, lotus, palmet ve hatayi denen Uzakdoğu kökenli stilize çiçeklerle sayısız kompozisyonlar oluşturulmuştur. Dokuma eserler, yapısı ve teknik özellikleri itibari ile diğer sanat ürünlerine nazaran kolaylıkla yıpranmasına rağmen, 15. yüzyıldan itibaren Osmanlı kumaşlarına dair bilgi elde edilebilmektedir. Kumaş ve dokuma desenleri ile ilgili bilgiler çeşitli kaynaklardan, minyatürlerden ve Osmanlı padişahlarının elbiselerinin itina ile saklanmasıyla gelmektedir.

Türk kumaş ve kadifelerinin önemli bir koleksiyonu Topkapı Sarayı Müzesinde sergilenmektedir. Bununla birlikte Konya Mevlâna Müzesi, Londra Victoria Albert Müzesi, Edinburg Royal Scotch Müzesi, Paris Louvre Müzesi'nde de Osmanlı dönemine ait kumaş koleksiyonları bulunmaktadır.

Karanfil Dokumalı Vazo üzerindeki desenler, çok yapraklı çerçevesi şemse şemali 16. yüzyıla tarihlenen ve Floransa, Bargello Müzesi'nde

bulunan Osmanlı dönemine ait bir kumaştan esinlenilerek oluşturulmuştur.

Karanfil Dokumalı Vazo, el imalatı camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, altın yaldız, mine, eskitme boyalar ve kumaş kullanılarak dekorlanmıştır.

Ottoman artisanship of textile weaving, before yielding its own qualified products, had first become the heir to the art of weaving as a natural outcome of its geographical location, and has played an important role in the political, economic, social and commercial life of the Ottoman Empire. Major influences in Ottoman Weaving Art come from the weavings of Anatolian Seljuks and Principalities periods. The application of the drawn patterns could have been realized only with the masterful and consummate artisanship of the skilled weavers. In fact, according to the Ehl-i Hiref registry (the registry of diverse imperial societies of artists and craftsmen collectively called the Ehl-i Hiref-Community of the Talented) in the Ottoman archives, the most crowded among the guild organizations of the period were weavers, and they formed such guilds as "kadifeci - velvet makers", kemhacı - velour makers" and "futacı - silken loincloth makers".

In the Ottoman weaving art, Seljuk motifs were used from the 15th century to the 20th century, and numerous compositions were created with flowers stylized with Far Eastern origin techniques called lotus (floral stylization with two simple petals, one crown petal and a stem), palmette (drawing its inspiration from palm trees, stylized floral patterns with petals sagging downwards and a bulbous middle) and hatayi (overly stylized patterns, almost geometrical, usually woven

with gold and silver threads, where petals of the patterns twist inwards). Although woven works are easily worn away compared to other artifacts due to their structure and technical characteristics, detailed information about Ottoman fabrics still can be obtained from the 15th century onwards. Information about fabric and woven patterns comes from various sources, such as miniatures and carefully stored, well-kept clothes of Ottoman sultans.

An important collection of Turkish fabrics and velvets is exhibited in the Topkapı Palace Museum in Istanbul. In addition, Konya Mevlana Museum, London Victoria Albert Museum, Edinburgh Royal Scotch Museum, Paris Louvre Museum also has fabric collections from the Ottoman period.

On the Carnation Woven Vase, a multi-leaf schema with framed rosette patterns schema was created, drawing its inspiration from a fabric dated from the 16th century from the Ottoman period at the Bargello Museum in Florence.

Carnation Woven Vase is produced from handmade glass and all relief patterns are decorated with gold gilt, enamel and antiquated paints as well as actual fabric.

Bargello Müzesi, Floransa

Tuveys Dokumalı

Tuveys Woven

Mumluk / Lantern

Osmanlı dokumacılığı, kendine özgü nitelikli ürünlerini vermeden önce bulunduğu coğrafyanın özelliklerini de kullanarak dokuma sanatının mirasçısı olmuş. Osmanlı İmparatorluğu'nun siyasi, iktisadi, sosyal ve ticari hayatında çok önemli bir yer almıştır. Osmanlı Dokuma Sanatındaki asıl etkiler Anadolu Selçukluları ve Beylikleri devri dokumalarından gelmektedir. Çizilen desenlerin uygulanması, ancak usta dokumacılar sayesinde gerçekleştirilmiştir. Osmanlı arşivlerinde bulunan Ehl-i Hiref defterlerine göre dönemin lonca örgütleri içerisinde en kalabalık olanı dokumacıları ve "kadifeci", kemhacı", "futacı" gibi hirefleri oluştururlardı.

Osmanlı dokuma sanatında, 15. yüzyıldan 20. yüzyıla kadar Selçuklu motifleri kullanılmış, lotus, palmet ve hatayi denen Uzakdoğu kökenli stilize çiçeklerle sayısız kompozisyonlar oluşturulmuştur.

Dokuma eserler, yapısı ve teknik özellikleri itibarı ile diğer sanat ürünlerine nazaran kolaylıkla yıpranmasına rağmen, 15. yüzyıldan itibaren Osmanlı kumaşlarına dair bilgi elde edilebilmektedir. Kumaş ve dokuma desenleri ile ilgili bilgiler çeşitli kaynaklardan, minyatürlerden ve Osmanlı padişahlarının elbiselerinin itina ile saklanmasıyla gelmektedir.

Türk kumaş ve kadifelerinin önemli bir koleksiyonu Topkapı Sarayı Müzesinde sergilenmektedir. Bununla birlikte Konya Mevlâna Müzesi, Londra Victoria Albert Müzesi, Edinburg Royal Scotch Müzesi, Paris Louvre Müzesi'nde de Osmanlı dönemine ait kumaş koleksiyonları bulunmaktadır.

Tuveys* Dokumalı Mumluk üzerinde, tavus kuşu tüyü motifi, birbirine bağlı şemşelerle kullanılarak çok yapraklı özgün bir

kompozisyon oluşturulmuştur ve desenler Floransa, Bargello Müzesi'nde bulunan Osmanlı dönemi 17. yüzyıla ait bir kumaştan esinlenilerek tasarlanmıştır.

Tuveys Dokumalı Mumluk, el imalatı camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, altın yıldız, mine, eskitme boyalar ve kumaş kullanılarak dekorlanmıştır.

*Tuveys: Küçük tavus kuşu anlamına gelmektedir.

Ottoman artisanship of textile weaving, before yielding its own qualified products, had first become the heir to the art of weaving as a natural outcome of its geographical location, and has played an important role in the political, economic, social and commercial life of the Ottoman Empire. Major influences in Ottoman Weaving Art come from the weavings of Anatolian Seljuks and Principalities periods. The application of the drawn patterns could have been realized only with the masterful and consummate artisanship of the skilled weavers. In fact, according to the Ehl-i Hiref registry (the registry of diverse imperial societies of artists and craftsmen collectively called the Ehl-i Hiref-Community of the Talented) in the Ottoman archives, the most crowded among the guild organizations of the period were weavers, and they formed such guilds as "kadifeci - velvet makers", kemhacı - velour makers" and "futacı - silken loincloth makers".

In the Ottoman weaving art, Seljuk motifs were used from the 15th century to the 20th century, and numerous compositions were created with flowers stylized with Far Eastern origin techniques called lotus (floral stylization with two simple petals, one crown petal and a stem), palmette (drawing its inspiration from palm trees, stylized floral

patterns with petals sagging downwards and a bulbous middle) and hatayi (overly stylized patterns, almost geometrical, usually woven with gold and silver threads, where petals of the patterns twist inwards). Although woven works are easily worn away compared to other artifacts due to their structure and technical characteristics, detailed information about Ottoman fabrics still can be obtained from the 15th century onwards. Information about fabric and woven patterns comes from various sources, such as miniatures and carefully stored, well-kept clothes of Ottoman sultans.

An important collection of Turkish fabrics and velvets is exhibited in the Topkapı Palace Museum in Istanbul. In addition, Konya Mevlana Museum, London Victoria Albert Museum, Edinburgh Royal Scotch Museum, Paris Louvre Museum also has fabric collections from the Ottoman period.

Tuveys* Woven Lantern, a unique multi-leaf composition was created using peacock feather motifs and interconnected rosettes, and the inspiration for the patterns were drawn from a 16th century fabric from the Ottoman period at the Bargello Museum in Florence.

Tuveys Woven Lantern is produced from handmade glass and all relief patterns are decorated with gold gilt, enamel and antiquated paints as well as actual fabric. Tuveys* means peachick in Turkish.

Zafer

Zafer

Miğfer / Helmet

Çok eski tarihlerden beri kullanılan ve savaşçının başını darbelere karşı koruyan yakın savunma araçlarından biri olan miğferler, koruyucu silah olmakla beraber, dikkat çekici görünüşleriyle devlet törenlerinde ve askeri merasimlerde ihtişam arttırıcı bir unsur olarak kullanılmıştır. Ana malzemesi metal olan miğferlerin yapımında dövme, kesme, perçin, döküm, zincir örme gibi teknikler kullanılmıştır. Ayrıca süslemelerde altın, gümüş ve taş kakma, kabartma, kumlama gibi maden süsleme teknikleri uygulanmıştır. Avrupa müzelerinde, kuşatma ve savaşlardan ele geçirilen çok sayıda Anadolu kökenli askeri araç gereç bulunmaktadır. Bu yönleriyle miğferler birçok koleksiyonda ve müzede yer almaktadır. Özellikle Viyana Askeri Tarih Müzesi, en fazla Osmanlı eserini bünyesinde barındırması sebebiyle dikkat çekmektedir.

Zafer Miğfer üzerinde bulunan desenler, 16-17. yüzyıl Osmanlı dönemine ait, Moskova Kremlin Müzesi ve Hermitage Müzesi'nde sergilenen miğferlerden esinlenilerek oluşturulmuştur. Desenler, özellikle Osmanlı döneminde kullanılan rumi ve hatai stilindedir. Alt parçasında bulunan desenler, miğferlerin kulak siperliğinden esinlenerek oluşturulmuştur. Benzer miğfer örnekleri, Fransa Louvre Müzesi, Almanya Bayerisches Arme Müzesi ve ABD Metropolitan Müzesi'nde sergilenmektedir.

Zafer Miğfer el imalatı camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef

desenlerin tümü, 24 ayar altın, yıldız ve eskitme boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

Helmets have been used since ancient times as a personal close defense weaponry and especially as a shield to protect the warrior's head against deathblows. Although it is a protective armament, it has been also used as an adjuvant of splendor in state and military ceremonies for its remarkable appearance. In the manufacturing of helmets mainly made of metals, techniques such as forging, cutting, riveting, casting, and chain braiding have been commonly used. In addition, metal ornamentation techniques such as gold, silver and precious stone inlaying, embossing, sandblasting techniques have also been applied. In European museums, there are a large number of Anatolian-origin military weaponry and armaments seized from sieges and wars. Several examples of similar helmets can also be found in collections and museums all across the world. For containing the most Ottoman military artifacts, the Museum of Military History in Vienna have a special place worth mentioning.

The patterns on the Zafer Helmet draw their inspiration from the helmets exhibited in Kremlin and Hermitage Museums in Moscow, dating from the 16th-17th centuries. The patterns are of the rumi* and hatai* ornamentation

and abstraction styles applied especially during the Ottoman period. The patterns on the lower part draw their inspiration from the ear visors of the helmets. Examples of similar helmets are on display at the Louvre Museum in France, the Bayerisches Arme Museum in Germany and the Metropolitan Museum of Art in the USA.

Zafer Helmet is produced from handmade glass and all the relief patterns are decorated with 24-carat gold, gilt, and antiquated paints.

*Rumi is the most commonly applied Islamic ornamentation and abstraction technique where parts of the birds and animals such as wings, beaks, paws and legs are stylized.

*Hatai is an Islamic ornamentation and abstraction technique in which the patterns are overly stylized, almost geometrical, where petals of the floral shapes usually twist inwards.

Moskova Kremlin Müzesi, Rusya

Birgi

Birgi

Mumluk / Candle Holder

İzmir İli, Ödemiş İlçesi, Birgi Aydınolu Mehmet Bey Camii'nin üzerinde bitkisel süslemeler ve dua yazıtı bulunan minber kapısının 15 Mayıs 1993 tarihinde çalındığı tespit edilmiştir. Yurt içinde ve yurt dışında aranan minber kapısı Londra'da bir operasyon neticesinde bulunmuş ve 11 Kasım 1995 tarihinde ülkemize getirilmiştir.

Birgi Ulu Camii minberi, büyük boy ve şaheser minberlerdendir. Minber kapısı, ceviz ağacından künde-kârî tekniğiyle yapılmış olup, yekpare levhadan girift rumî desenlidir. Minber, bütün ahşap tekniklerinin kullanılarak yapılması, külahının orijinalitesi, desen zenginliği, günümüze kadar sağlam gelmesi ince ve temiz işçiliği ile Selçuklu geleneğini devam ettiren Beylikler döneminin en önemli ahşap eserleri arasındadır.

Birgi Mumluk üzerinde, Birgi Ulu Camii minberinin kapısı ve yan yüzeylerinde bulunan rumî ve Selçuklu geometrik desenleri stilize edilerek kullanılmıştır. Ürün küçük ve büyük olmak üzere iki mum haznesine sahiptir.

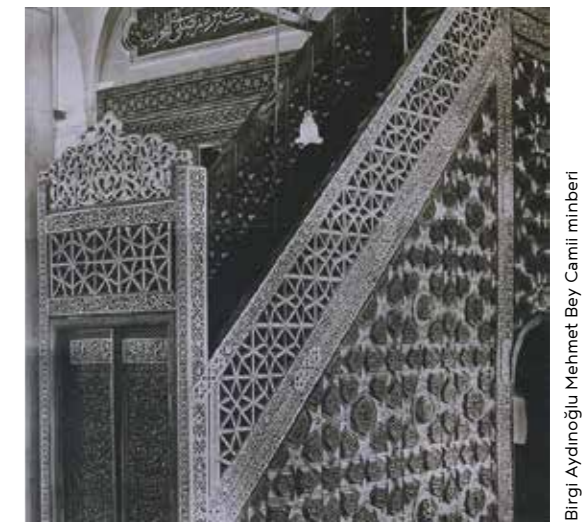
Birgi Mumluk el imalatı karamel camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, 24 ayar altın ve eskitme boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

The minbar (pulpit) door of the Birgi Aydınolu Mehmet Bey Mosque located in Ödemiş Township of Izmir which has unique floral ornaments and prayer inscriptions had been stolen on 15 May 1993. Sought both in Turkey and abroad, this magnificent door was finally found in an operation in London and brought back to Turkey on 11 November 1995.

The pulpit of the Great Mosque of Birgi is one of the large-size pulpits considered as a masterpiece. The door is made of solid walnut wood and created with künde-kârî technique, an old wood decoration/construction technique; it has intricate Rumi patterns applied on a single-piece solid wooden panel. With its composition utilizing all the wood carving, decoration and construction techniques, the originality of its conical crown, richness of its patterns, robustness survived until the present day, fine and clean workmanship, the pulpit is among one of the most important wooden works of the Period of Principalities, which continues the Seljuk tradition.

On the Birgi Candle Holder, Rumi and Seljuk geometric patterns found on the door and side surfaces of the Birgi Ulu Mosque pulpit were stylized and used. The product has two candle chambers, one small and one large.

Birgi Candle Holder is produced from handmade caramel glass and all of the relief designs are decorated with 24-carat gold and antiqued paints.

Helenistik Miğfer

Hellenistic Helmet

Kandil / Oil Lamp

Bergama toprakları üzerinde yaşayan Mysialılar, savaşta kendi milletlerini temsil eden miğferler kullanmışlardır. Bu miğferlerin üzerinde bulunan detaylar, askerlerin hangi birliğe ait olduğuna dair bilgi verirdi. Mysialılar Troya savaşlarında Troyalılar'ın tarafında yer almışlardır.

Çok eski tarihlerden beri kullanılan ve savaşçının başını darbelere karşı koruyan yakın savunma araçlarından biri olan miğferler, birçok koleksiyonda ve müzede yer almaktadır. Koruyucu silah olmakla beraber, dikkat çekici görünüşleriyle devlet törenlerinde ve askeri merasimlerde ihtişam artırıcı bir unsur olarak kullanılmıştır.

Helenistik Miğfer Kandil, Almanya'da bulunan Pergamon Müzesi'nde sergilenen bronz miğferden esinlenerek tasarlanmıştır.

Helenistik Miğfer Kandil el imalatı camdan üretilmiştir ve altın ve bronz boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

The people who lived on the lands of Pergamon called Mycenaeans used helmets representing their nation to distinguish their soldiers from the others in wars. The details on these helmets provided information on which troop the soldiers belonged. The Mycenaeans took the side of the Trojans in the Trojan wars.

Helmets have been used since ancient times as a personal close defense weaponry and especially as a shield to protect the warrior's head against deathblows. Although it is a protective armament, it has been also used as an adjuvant of splendor in state and military ceremonies with its remarkable appearance. Several examples of similar helmets can be found in many collections and museums all across the world.

This Hellenistic Helmet Oil Lamp draws its inspiration from the Mycenaean bronze helmet displayed at the Pergamon Museum in Berlin, Germany. The original helmet, many other artifacts and the whole Pergamon Temple and the Altar of Zeus was removed from Turkey.

The Hellenistic Helmet Oil Lamp is produced from handmade glass and decorated with gold and bronze paints.

Pergamon Müzesi, Almanya

1019284

1027431

1027432

1027433

1027434

Nefise

Nefise

Vazo / Vase

Dünya sanat tarihi içinde çok önemli bir yeri olan Türk çini ve seramik sanatının geçmişi MS. 8. ve 9. yüzyıllara, Uygurlara kadar uzanmaktadır. Ama asıl köklü değişim Büyük Selçuklular ile başlayıp Anadolu Selçukluları ve Osmanlı ile beraber devam etmiştir. Anadolu Selçukluları, Büyük Selçuklular'dan kalan bu mirası, Anadolu'nun kültürel geçmişiyle birleştirerek başarılı bir senteze ulaşmıştır.

Özellikle İngiliz (British), Victoria ve Albert Müzeleri, dönem dönem İznik çinilerine yoğunlaşmış, müzelerin İslami Eserler bölümlerinde İznik Çinileri ön plana çıkartılarak yeniden düzenlenmiştir. Dünyaca ünlü bu müzelerin en önemli sergileri İznik çinilerine ayrılmıştır. Türkiye'den olasılıkla yasa dışı yollarla İngiltere'ye taşınan çini eserler özenle seçilmiş vitrinlerde özel ışıklandırma teknikleri ile ziyaretçilere sunulmuştur.

Nefise Vazo üzerinde tek bir çini kullanılmayıp, farklı çinilerin bir araya gelmesiyle oluşturulmuştur. Çiniler bir araya gelirken ne kadar değerli olduklarını hatırlatan eski Japon geleneği 'kintsugi' tekniğinden esinlenilmiştir. Bu da yurtdışında olan yüzlerce çinimize dikkat çekmektedir.

British ve Louvre Müzeleri başta olmak üzere, yurt dışındaki müzelerde yüzlerce İznik çini ve seramikleri sergilenmektedir.

Nefise Vazo el imalatı opal krem camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef

desenlerin tümü, 24 ayar altın, yıldız ve mine boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

*Kintsugi, aslında hiçbir şeyin gerçekten kırılmadığı, Antik Japon Felsefesine dayanır. Kintsugi tekniğini kullanan sanatçılar, kırılmış seramikleri altın ve gümüş ile birleştirerek, yaşamışlığın özgün ve benzersiz izlerini taşıyan eserler ortaya çıkarırlar.

Having a particularly significant role in the art history of the world, the chronicle of Turkish tile and ceramic art dates all the way back to the 8th and 9th centuries, to the Uighurs. But the real shift had begun with the Great Seljuks and continued with the Anatolian Seljuks and Ottomans. The Anatolian Seljuks, by combining this legacy of the Great Seljuks with the cultural past of Anatolia, achieved a successful synthesis.

The British and Victoria and Albert Museums, in particular, centered upon Iznik tiles from time to time, and reorganized their exhibits by bringing the Iznik tiles into the foreground in their Islamic Arts departments. Some of the most important exhibitions of these world-famous museums are the ones dedicated to Iznik tiles. Possibly transported illegally from Turkey to England these tile artifacts have been presented to the appreciation of visitors by being displayed in carefully selected showcases, lit with special lighting techniques.

Nefise Vase is not made of one single tile but was created by combining many

different tile pieces. When the tiles were brought together, inspiration was drawn from the ancient Japanese tradition of 'kintsugi*', which reminds how valuable they were. And this, in fact, draws attention to hundreds of tiles now abroad, appropriated from Turkey.

Hundreds of Iznik tiles and ceramics are exhibited in museums around the world, especially in British and Louvre Museums.

Nefise Vase is produced from handmade opal cream glass and all relief patterns on it are decorated with 24-carat gold, gilt and enamel paints.

*Kintsugi is based on Ancient Japanese Philosophy celebrating imperfection, impermanence and incompleteness where nothing is really broken. Artists using the Kintsugi technique, create works that bear the unique and incomparable traces of true-life experiences by adhering broken ceramics pieces with gold and silver alloys.

Iznik Tabak - Louvre Müzesi, Paris

R: 15,5 cm H: 29,7 cm

Nefise Vazo'nun üretimi 500 adet ile sınırlıdır. The production of the Nefise Vase is limited to 500 pieces.

1026896

1027326

1027435

1027436

1027512

Nefise

Nefise

Kase / Bowl

Dünya sanat tarihi içinde çok önemli bir yeri olan Türk çini ve seramik sanatının geçmişi MS. 8. ve 9. yüzyıllara, Uygurlara kadar uzanmaktadır. Ama asıl köklü değişim Büyük Selçuklular ile başlayıp Anadolu Selçukluları ve Osmanlı ile beraber devam etmiştir. Anadolu Selçukluları, Büyük Selçuklular'dan kalan bu mirası, Anadolu'nun kültürel geçmişiyle birleştirerek başarılı bir senteze ulaşmıştır.

Özellikle İngiliz (British), Victoria ve Albert Müzeleri, dönem dönem İznik çinilerine yoğunlaşmış, müzelerin İslami Eserler bölümlerinde İznik Çinileri ön plana çıkartılarak yeniden düzenlenmiştir. Dünyaca ünlü bu müzelerin en önemli sergileri İznik çinilerine ayrılmıştır. Türkiye'den olasılıkla yasa dışı yollarla İngiltere'ye taşınan çini eserler özenle seçilmiş vitrinlerde özel ışıklandırma teknikleri ile ziyaretçilere sunulmuştur.

Nefise Kase üzerinde tek bir çini kullanılmayıp, farklı çinilerin bir araya gelmesiyle oluşturulmuştur. Çiniler bir araya gelirken ne kadar değerli olduklarını hatırlatan eski Japon geleneği 'kintsugi' tekniğinden esinlenilmiştir. Bu da yurtdışında olan yüzlerce çinimize dikkat çekmektedir.

British ve Louvre Müzeleri başta olmak üzere, yurt dışındaki müzelerde yüzlerce İznik çini ve seramikleri sergilenmektedir.

Nefise Kase el imalatı opal krem camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef

desenlerin tümü, 24 ayar altın, yıldız ve mine boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

*Kintsugi, aslında hiçbir şeyin gerçekten kırılmadığı, Antik Japon Felsefesine dayanır. Kintsugi tekniğini kullanan sanatçılar, kırılmış seramikleri altın ve gümüş ile birleştirerek, yaşamışlığın özgün ve benzersiz izlerini taşıyan eserler ortaya çıkarırlar.

Having a particularly significant role in the art history of the world, the chronicle of Turkish tile and ceramic art dates all the way back to the 8th and 9th centuries, to the Uighurs. But the real shift had begun with the Great Seljuks and continued with the Anatolian Seljuks and Ottomans. The Anatolian Seljuks, by combining this legacy of the Great Seljuks with the cultural past of Anatolia, achieved a successful synthesis.

The British and Victoria and Albert Museums, in particular, centered upon Iznik tiles from time to time, and reorganized their exhibits by bringing the Iznik tiles into the foreground in their Islamic Arts departments. Some of the most important exhibitions of these world-famous museums are the ones dedicated to Iznik tiles. Possibly transported illegally from Turkey to England these tile artifacts have been presented to the appreciation of visitors by being displayed in carefully selected showcases, lit with special lighting techniques.

Nefise Bowl is not made of one single tile but was created by combining many

different tile pieces. When the tiles were brought together, inspiration was drawn from the ancient Japanese tradition of 'kintsugi*', which reminds how valuable they were. And this, in fact, draws attention to hundreds of tiles now abroad, appropriated from Turkey.

Hundreds of Iznik tiles and ceramics are exhibited in museums around the world, especially in British and Louvre Museums.

Nefise Bowl is produced from handmade opal cream glass and all relief patterns on it are decorated with 24-carat gold, gilt and enamel paints.

*Kintsugi is based on Ancient Japanese Philosophy celebrating imperfection, impermanence and incompleteness where nothing is really broken. Artists using the Kintsugi technique, create works that bear the unique and incomparable traces of true-life experiences by adhering broken ceramics pieces with gold and silver alloys.

Iznik Kase, Louvre Müzesi, Paris

R: 38 cm H: 8,7 cm

Nefise Kase'nin üretimi 500 adet ile sınırlıdır. The production of the Nefise Bowl is limited to 500 pieces.

Çinili

Çinili

Tütsülük / Incense Burner

Dünya sanat tarihi içinde çok önemli bir yeri olan Türk çini ve seramik sanatının geçmişi MS. 8. ve 9. yüzyıllara, Uygurlara kadar uzanmaktadır. Fakat asıl köklü değişim Büyük Selçuklular ile başlayıp Anadolu Selçukluları ve Osmanlı ile beraber devam etmiştir. Anadolu Selçukluları ve Osmanlı, Büyük Selçuklular'dan kalan bu mirası, Anadolu'nun kültürel geçmişiyle birleştirerek başarılı bir senteze ulaştırmıştır.

Özellikle İngiliz (British), Victoria ve Albert Müzeleri, dönem dönem İznik çinilerine yoğunlaşmış, müzelerin İslami Eserler bölümlerinde İznik Çinileri ön plana çıkartılarak yeniden düzenlenmiştir. Dünyaca ünlü bu müzelerin en önemli sergileri İznik çinilerine ayrılmıştır. Türkiye'den olasılıkla yasa dışı yollarla İngiltere'ye taşınan çini eserler, özenle seçilmiş vitrinlerde, özel ışıklandırma teknikleri ile ziyaretçilere sunulmuştur.

Çinili Tütsülük üzerinde bulunan desenler, yaklaşık 1510 yıllarına ait kalemdandan esinlenerek tasarlanmıştır. İznik işi kalemdan, bugün İngiliz Müzesi'nde sergilenmektedir.

Çinili Tütsülük, el imalatı camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, altın ve cam boyaları kullanılarak dekorlanmıştır.

Having a particularly significant role in the art history of the world, the chronicle of Turkish tile and ceramic art dates all the way back to the 8th and 9th centuries, to the Uighurs. But the real shift had begun with the Great Seljuks and continued with the Anatolian Seljuks and Ottomans. The Anatolian Seljuks and Ottomans, by combining this legacy of the Great Seljuks with the cultural past of Anatolia, had achieved a successful synthesis.

The British and Victoria and Albert Museums in particular, centered upon Iznik tiles from time to time, and reorganized their exhibits by bringing the Iznik Tiles into the foreground in their Islamic Arts departments. Some of the most important exhibitions of these world-famous museums are the ones dedicated to Iznik tiles. Possibly transported illegally from Turkey to England, these tile artifacts have been presented to the appreciation of visitors by being displayed in carefully selected showcases, lit with special lighting.

The design of the patterns seen on the Çinili Incense Burner draws its inspiration from a kalemdan (a special pen box used by calligraphers to place their reed pens), dated around 1510. The original Iznik style kalemdan is on display at the British Museum today.

Çinili Incense Burner is produced from handmade glass and all relief patterns are decorated with gold and glass paints.

Nuh'un

Noah's

Gondolu / Gondola

İnsanoğlunun ortak değerinden biri olan Nuh ve tufan, neredeyse tüm kültürlerin anlatılarında yer alır. Bu anlatının (mitin) en önemli unsuru olan Nuh'un Gemisi'nin ülkemizde, Ağrı'nın Doğubayazıt ilçesi sınırlarında, Telçeker Köyü yakınlarında olduğuna inanılmaktadır. Bölgede yer alan gemi teknesi izini andıran çukurun Nuh'un Gemisi olduğu iddiaları bulunmaktadır.

Nuh'un Gondolu üzerinde bulunan desenler, Nuh'un Gemisi'ne alınan hayvanları temsil ederken, Anadolu'da yaşamış ve soyu tükenmiş olan kaplan, aslan, fil, çita, pars, yaban eşeği gibi çeşitli hayvanlara da dikkat çekmektedir.

İnsanlık tarihin en ünlü tufan mitine konu olan Nuh'un Gemisi, Çinli ve Türk araştırmacıların 2010 yılındaki iddialarıyla tekrar gündem olmuştur. Nuh'un Gemisi'ni UNESCO Dünya Miras Geçici Listesi'ne aldirmek için çalışmalar yürütülmektedir.

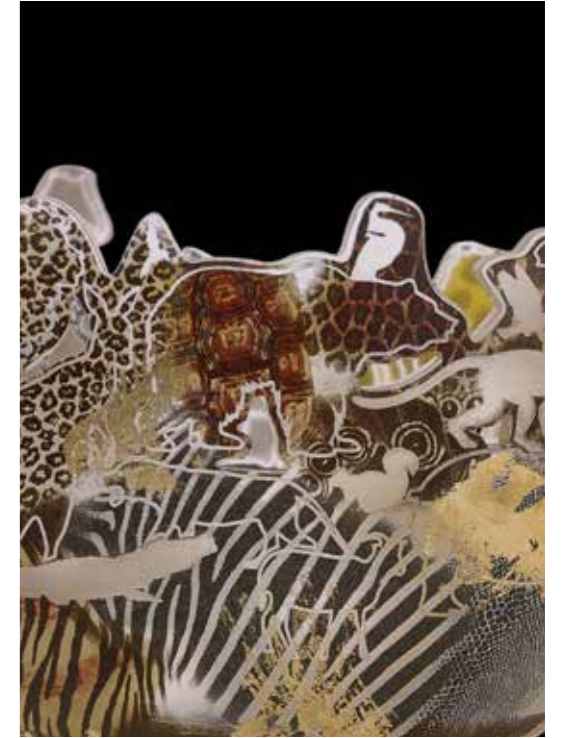
Nuh'un Gondolu el imalatı camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, altın varak ve eskitme boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

Version of Noah and the flood can be found in the theological narratives of many cultures. Noah's ark is believed to run ashore in Turkey, near Telçeker village located in Doğubayazıt township of Ağrı. There is hearsay that the pit resembling the trace of the vessel in the region is where Noah's Ark had finally grounded.

The patterns on this Noah's Gondola represent the animals admitted on Noah's ark, while drawing attention to animals once lived in Anatolia such as tiger, lion, elephant, cheetah, panther, which are now extinct.

Noah's Ark, which has been under the radar of enthusiasts for a long time, has been on the agenda again with the claims of Chinese and Turkish devotees in 2010. Efforts are underway to have Noah's Ark to be included in UNESCO World Heritage Temporary List.

Noah's Gondola is produced from handmade glass and all of the relief patterns are decorated with gold leaf and antiquated paints.

Mozaikli

Mosaic

Vazo / Vase

2000 yıl öncesinden günümüze ulaşan Zeugma kentindeki mozaiklerde, antik dönemin mitolojik konularının yanı sıra, etrafına bolluk ve bereket saçan Fırat Nehri'nin kutsallaştırılması konuları da işlenmiştir.

1998-1999 dönemindeki kurtarma kazıları sırasında 'Çingene Kızı' mozaiği saklı kaldığı yerde bulunduğu, arkeologlar alanın yağmalandığını, bazı parçaların eksik olduğunu fark etmişlerdir. Tarihi eser kaçakçıları tarafından burada bulunan diğer mozaik parçaları 1960'lı yıllarda ülkeden kaçırılmıştır. Eserler, ABD'nin Ohio eyaletindeki Bowling Green Üniversitesi tarafından satın alınmıştır. Mozaik parçaları, 2012 yılında üniversiteden geri istenmiştir. Türkiye'nin en etkileyici tarihi eserleri arasında sayılan "Çingene Kızı" mozaiğinin eksik parçaları, ABD'ye kaçırıldıktan 58 yıl sonra ülkeye geri getirilmiştir. Yaklaşık 2 bin yıllık mozaiğin geri alınan 12 parçası, yapılan girişimler neticesinde Gaziantep'te bulunan Zeugma Mozaik Müzesi'ne kazandırılmıştır.

Çingene Kızı mozaiğinin bordüründen çalınan 12 mozaik eserde, satır, pan maskesi, keklik, Hint tavus kuşu, maenad maskesi gibi tasvirler bulunmaktadır. Mozaikli Vazo üzerinde, bu 12 eserden 6 kuş figürü stilize edilerek kullanılmıştır.

Mozaikli Vazo, el imalatı camdan üretilmiştir ve üzerinde bulunan rölyef desenlerin tümü altın ve eskitme boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

In the mosaics of the city of Zeugma, reaching the present day from 2000 years before, not only the mythological themes of the ancient period but the subject of sanctification of the Euphrates River, which spread abundance and plentitude, was also depicted.

When the mosaic called 'Gypsy Girl' was found in her hidden place during the rescue excavations in 1998-1999, archaeologists realized that the area had been looted and some parts of the mosaics were missing. It was later discovered that, these missing pieces once located there, had been smuggled out of Turkey by historical artifact traffickers during the 1960s and they had been purchased by Bowling Green University in Ohio, USA. The pieces were officially requested back from the University in 2012. Considered among the most impressive historical artifacts of Turkey, the missing pieces of the "Gypsy Girl" mosaic were eventually brought back to the country from the United States after 58 years. As a result of diligent efforts, 12 pieces of the approximately 2,000-year-old mosaic were reclaimed to the Zeugma Mosaic Museum in Gaziantep.

The 12 mosaic pieces stolen from the border of the Gypsy Girl mosaic contain depiction of figures such as satyr, pan mask, partridge, Indian peafowl, and maenad mask. On the Mosaic Vase, 6 bird figures in these 12 pieces were stylized.

Mosaic Vase is produced from handmade glass and all of the relief patterns on it are decorated by using gold and antiquated paints.

Mozaikli

Mosaic

Kase / Bowl

2000 yıl öncesinden günümüze ulaşan Zeugma kentindeki mozaiklerde, antik dönemin mitolojik konularının yanı sıra, etrafına bolluk ve bereket saçan Fırat Nehri'nin kutsallaştırılması konuları da işlenmiştir.

1998-1999 dönemindeki kurtarma kazıları sırasında 'Çingene Kızı' mozaiği saklı kaldığı yerde bulunduğu, arkeologlar alanın yağmalandığını, bazı parçaların eksik olduğunu fark etmişlerdir. Tarihi eser kaçakçıları tarafından burada bulunan diğer mozaik parçaları 1960'lı yıllarda ülkeden kaçırılmıştır. Eserler, ABD'nin Ohio eyaletindeki Bowling Green Üniversitesi tarafından satın alınmıştır. Mozaik parçaları, 2012 yılında üniversiteden geri istenmiştir. Türkiye'nin en etkileyici tarihi eserleri arasında sayılan "Çingene Kızı" mozaiğinin eksik parçaları, ABD'ye kaçırıldıktan 58 yıl sonra ülkeye geri getirilmiştir. Yaklaşık 2 bin yıllık mozaiğin geri alınan 12 parçası, yapılan girişimler neticesinde Gaziantep'te bulunan Zeugma Mozaik Müzesi'ne kazandırılmıştır.

Çingene Kızı mozaiğinin bordüründen çalınan 12 mozaik eserde, satır, pan maskesi, keklik, Hint tavus kuşu, maenad maskesi gibi tasvirler bulunmaktadır. Mozaikli Kase üzerinde, bu 12 eserden 5 kuş figürü stilize edilerek kullanılmıştır.

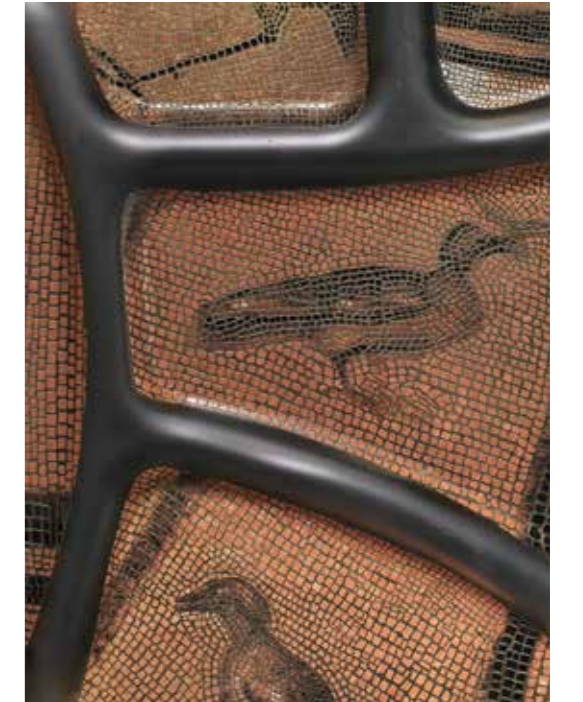
Mozaikli Kase, el imalatı camdan üretilmiştir ve üzerinde bulunan rölyef desenlerin tümü altın ve eskitme boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

In the mosaics of the city of Zeugma, reaching the present day from 2000 years before, not only the mythological themes of the ancient period but the subject of sanctification of the Euphrates River, which spread abundance and plentitude, was also depicted.

When the mosaic called 'Gypsy Girl' was found in her hidden place during the rescue excavations in 1998-1999, archaeologists realized that the area had been looted and some parts of the mosaics were missing. It was later discovered that, these missing pieces once located there, had been smuggled out of Turkey by historical artifact traffickers during the 1960s and they had been purchased by Bowling Green University in Ohio, USA. The pieces were officially requested back from the University in 2012. Considered among the most impressive historical artifacts of Turkey, the missing pieces of the "Gypsy Girl" mosaic were eventually brought back to the country from the United States after 58 years. As a result of diligent efforts, 12 pieces of the approximately 2,000-year-old mosaic were reclaimed to the Zeugma Mosaic Museum in Gaziantep.

The 12 mosaic pieces stolen from the border of the Gypsy Girl mosaic contain depiction of figures such as satyr, pan mask, partridge, Indian peafowl, and maenad mask. On the Mosaic Bowl, 5 bird figures in these 12 pieces were stylized.

Mosaic Bowl is produced from handmade glass and all of the relief patterns on it are decorated by using gold and antiquated paints.

Antik

Ancient

Amfora / Amphora

Marmaris yakınlarında Serçe Limanı adlı küçük körfezde kayalara çarparak batan gemi, buluntuları nedeniyle 'Cam Batığı' olarak tanınır. Batık, 11. yüzyıla, yaklaşık olarak 1025 yıllarına tarihlenir. Batıkta bulunan hurda camlar yeniden ergitilmek üzere gemiye konulurken bir yandan da yeni üretim camlar, uğranılan limanlarda satılmıştır. 32 metrede yatan ve 1977-1979 arasında Prof. Dr. George Bass başkanlığında Sualtı Arkeolojisi Enstitüsü tarafından ortaya çıkarılan batıkta, iç kalıp tekniği, gravür, kesme, kakma, gibi cam tekniklerini içeren eserler bulunmuştur. Gemiden üstün kalitede çok sayıda cam, Bizans devletine ait gümüş ve bakır sikkeler, Fatımi Devletine ait altın sikkeler ve cam senceler, mürettebata ait günlük kullanılan malzeme ve silahlar bulunmuştur. Batık, denizden çıkarılarak özel bir salonda sergilenmek üzere bir araya getirilmiştir. Serçe Limanı camları, dünyanın en geniş ve en önemli ortaçağ cam koleksiyonudur.

Batık gemilere kaçak dalış yapanlar, buldukları amfora ve benzeri taşınabilir eserleri izinsiz götürmüşlerdir. Batıkların varlığı sualtındaki kum içinde yığılı duran amforalarla belirlenmektedir. Türk karasularında varlığı bilinen ve yerleri tespit edilen kültür varlıkları, batık gemilerin gelecek kuşaklara soyulmadan, tahrip edilmeden ulaştırılması için yasak dalış bölgeleri belirlenmiştir.

Antik Amfora, batıkların varlığını belirleyen amforalardan esinlenerek oluşturulmuştur. Antik Amfora üzerindeki rölyef desenler, Serçe Batığı ticaret gemisinden çıkan İslami camlar üzerinden alınmıştır.

Batık gemi ve kargosu 1985 yılından beri Şişecam'ın himayesinde Bodrum Sualtı Arkeoloji müzesinde sergilenmektedir. "Cam Yeniden Cam" belgeseli ile cam batığının

hikayesi ve camın sonsuz geri dönüşebilme özelliği daha geniş kitlelere ulaşmaktadır. ABD, Almanya, Rusya, Danimarka, İtalya, Fransa, İsviçre, Bulgaristan, Ukrayna ve İngiltere gibi ülkelerde Türkiye'den çıkarılmış birçok tarihi eser ve müzelerinde sergiledikleri amforalar bulunmaktadır.

Antik Amfora, el imalatı renkli camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, altın ve eskitme boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

The ship that went down after crashing into the reefs in a small bay called Serçe Harbor near Aegean coastal town of Marmaris, Turkey, is known as the 'Glass Wreck' due to the content of its finds. The sunken ship is dated back to the 11th century, approximately to the year 1025. Apparently, the scrap glass shards found in the wreck were being carried to a location where they would be melted and reused, whereas newly production glassware were aimed to be sold at the ports of call. In the wreck lying down 32 meters deep and discovered between 1977-1979 by the Institute of Underwater Archeology under the leadership of Prof. Dr. George Bass, glass artifacts embodying a multitude of glasswork techniques such as trailing, engraving, cold-cutting, repousse work were retrieved from underwater. In the wreckage, a large number of superior quality glassware, silver and copper coins of the Byzantine Empire, gold coins and glass weights of the Fatimid Empire, everyday objects belonging to the crew and weapons were found. The shipwreck was removed from the water and brought together to be exhibited in a special

hall. Serçe Harbor glasses are the largest and most important medieval glass collection in the world.

Shipwreck hunters who illegally dive into sunken ships, removed amphoras and similar easy-to-carry portable artifacts they found without permission. The presence of wrecks is determined by heap of amphoras piled up in the sand of the seabed. In Turkish territorial waters, underwater cultural assets, which are known to exist and have been located, are designated as forbidden dive zones for the shipwrecks to be handed down the next generations without being robbed or destroyed.

Ancient Amphora draws its inspiration from the amphoras that help determine the presence of shipwrecks. Relief patterns on it are the patterns found on the Islamic glassware recovered from the Serçe Harbor Wreck merchant ship.

The sunken ship and its cargo have been on display at Bodrum Underwater Archeology Museum since 1985, under the auspices of Şişecam. With the documentary "Glass and Glass Again", the story of the Glass Wreck and the endless recyclability of glass reaches a wider audience.

Today, there are many historic artifacts and amphoras removed illegally from Turkey on the displays of the museums of countries such as the USA, Germany, Russia, Denmark, Italy, France, Switzerland, Bulgaria, Ukraine, and the United Kingdom.

Ancient Amphora is produced from granulated handmade tinted glass and all of the relief patterns are decorated with gold and antiquated paints.

Antik

Ancient

Amfora / Amphora

Marmaris yakınlarında Serçe Limanı adlı küçük körfezde kayalara çarparak batan gemi, buluntuları nedeniyle 'Cam Batığı' olarak tanınır. Batık, 11.yüzyıla, yaklaşık olarak 1025 yıllarına tarihlenir. Batıkta bulunan hurda camlar yeniden ergitilmek üzere gemiye konulurken bir yandan da yeni üretim camlar, uğranılan limanlarda satılmıştır. 32 metrede yatan ve 1977-1979 arasında Prof. Dr. George Bass başkanlığında Sualtı Arkeolojisi Enstitüsü kazılan batıkta kalıpla desen, kesme, kakma, gibi cam teknikleri görülmüştür. Gemiden üstün kalitede çok sayıda cam, Bizans devletine ait gümüş ve bakır sikkeler, Fatimi Devletine ait altın sikkeler ve cam sencerler, mürettebata ait günlük kullanıla malzeme ve silahlar ele geçmiştir. Geminin ahşapları çıkartılmış özel bir salonda bir araya getirilerek teknenin kendisi sergilenmiştir. Serçe Limanı camları, dünyanın en geniş ve en önemli ortaçağ cam koleksiyonudur.

Batık gemilere kaçak dalış yapanlar buldukları amfora ve benzeri taşınabilir eserleri kaçırmaktadırlar. Batıkların varlığı sualtındaki kum içinde yığılı duran amforalarla belirlenmektedir. Türk karasularında varlığı bilinen ve yerleri tespit edilen kültür varlıkları batık gemilerin gelecek kuşaklara soyulmadan, tahrip edilmeden ulaştırılması için yasak dalış bölgeleri belirlenmiştir.

Antik Amfora, batıkların varlığını belirleyen amforalardan esinlenerek oluşturulmuştur. Amfora üzerindeki rölyef desenler çıkarılan binlerce cam parçasının bir araya getirilerek eserlerin teker teker oluşturulmasına göndermedir.

Batık gemi ve kargosu 1985 yılından beri Şişecam'ın himayesinde Bodrum Sualtı

Arkeoloji müzesinde sergilenmektedir. "Cam Yeniden Cam" belgeseli ile Cam Batığı'nın hikayesi ve camın sonsuz geri dönüşebilme özelliği daha geniş kitlelere ulaşmaktadır.

ABD, Almanya, Rusya, Danimarka, İtalya, Fransa, İsviçre, Bulgaristan, Ukrayna ve İngiltere gibi ülkelerde Türkiye'den çıkarılmış birçok tarihi eser ve müzelerinde sergiledikleri amforalar bulunmaktadır.

Antik Amfora üzerindeki rölyef desenlerin tümü, 24 ayar altın ve eskitme boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

The ship that went down after crashing into the reefs in a small bay called Serçe Harbor near Aegean coastal town of Marmaris, Turkey, is known as the 'Glass Wreck' due to the content of its finds. The sunken ship is dated back to the 11th century, approximately to the year 1025. Apparently, the scrap glass shards found in the wreck were being carried to a location where they would be melted and reused, whereas newly production glassware were aimed to be sold at the ports of call. In the wreck lying down 32 meters deep and discovered between 1977-1979 by the Institute of Underwater Archeology under the leadership of Prof. Dr. George Bass, glass artifacts embodying a multitude of glasswork techniques such as internal molding, engraving, cold-cutting, repousse work were retrieved from underwater. In the wreckage, a large number of superior quality glassware, silver and copper coins of the Byzantine Empire, gold coins and glass weights of the Fatimid Empire, and glass panes of the Fatimid Empire, everyday objects belonging to the crew and weapons were found. The shipwreck was removed from the water and brought together to be exhibited in a special

hall. Serçe Harbor glasses are the largest and most important medieval glass collection in the world.

Shipwreck hunters who illegally dive into sunken ships, removed amphoras and similar easy-to-carry portable artifacts they found without permission. The presence of wrecks is determined by heap of amphoras piled up in the sand of the seabed. In Turkish territorial waters, underwater cultural assets, which are known to exist and have been located, are designated as forbidden dive zones for the shipwrecks to be handed down the next generations without being robbed or destroyed.

Ancient Amphora draws its inspiration from the amphoras that help determine the presence of shipwrecks. Relief shard patterns on it make a reference to the restoration and reconstruction of the artifacts where thousands of pieces of glass removed from the wreck were painstakingly brought together.

The sunken ship and its cargo have been on display at Bodrum Underwater Archeology Museum since 1985, under the auspices of Şişecam. With the documentary "Glass and Glass Again", the story of the Glass Wreck and the endless recyclability of glass reaches a wider audience.

Today, there are many historic artifacts and amphoras removed illegally from Turkey on the displays of the museums of countries such as the USA, Germany, Russia, Denmark, Italy, France, Switzerland, Bulgaria, Ukraine, and the United Kingdom.

Ancient Amphora is produced from granulated handmade tinted glass and all of the relief patterns on it are decorated with 24-carat gold and antiquated paints.

Hitit Keçisi

Hittite Goat

1907-1912 yılları arasında Büyükkale ve diğer kesimlerde yapılan kazılarda on binlerce çivi yazılı tablet bulunmuştur. Tabletler, 2000 yılı aşkın zaman içinde zarar görmüş, uzun yıllar dayanmaları için konservasyona ihtiyaç duymuşlardır. Bu nedenle tabletler, iade edilmek üzere 1915-1917 yılları arasında Berlin'e gönderilmiştir. II. Dünya Savaşı'nın sonucunda tabletlerin büyük bir kısmı Berlin müzelerinde kalmış, büyük uğraşlar sonucunda yaklaşık 7500 tablet, 1987 yılında yurda getirilmiştir.

Kazılardan bugüne kadar otuz-otuz beş bin civarında tablet çıkarılmıştır ve tablet sayısı bakımından, dünyanın en önemli koleksiyonudur. Bugün bu tabletler, Ankara Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nde, İstanbul Arkeoloji Müzeleri'nde ve Çorum Müzesi'nde korunmaktadır.

Üründe kullanılan Hitit dönemine ait olduğu düşünülen bronz dağ keçisi Türkiye'den yasadışı yollarla kaçırılan M.Ö. 2000 yılına ait bir figürdür. Bronz figür, yapılan görüşmeler sonucunda Fransa'da faaliyet gösteren bir galeriden geri alınmıştır. 15 Ocak 2018 tarihinde ülkemize getirilmiştir.

Hitit Keçisi'nin camı el imalatıdır, bej mermer üzerindeki rölyef desenlerin tümü, eskitme boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

In excavations between 1907 and 1912 realized in in the central Anatolian township Büyükkale as well as other parts of the region, tens of thousands of cuneiform clay tablets from the Hittites were found. These tablets, known as the Bogazköy Royal Archives, consist of official correspondence and contracts, as well as legal codes, procedures for cult ceremonies, oracular prophecies and literature of the ancient Near East. Buried underground for more than 2000 years, tablets have had damages and needed conservation so that they can last for many years to come. For this reason, they were sent to Berlin between 1915-1917 with the condition that they would be returned when the work is completed. After the break of the World War II, most of the tablets were kept in Germany and exhibited at the Museums of Berlin. However, as a result of painstaking negotiations and long-drawn out efforts, 7500 tablets were brought back to Turkey in 1987.

Thirty-thirty-five thousand tablets have been extracted from the excavations to date and are the most important collection in the world in terms of number of tablets. One particularly important tablet, currently on display at the Istanbul Archaeology Museum, details the terms of a peace settlement reached after the Battle of Kadesh between the Hittites and the Egyptians, which is considered as the example of the earliest known international peace

treaties. Today, these tablets are under the preservation of Ankara Museum of Anatolian Civilizations, Istanbul Archeology Museums and Çorum Museum.

Dated to 2000 BC, the bronze mountain goat figurine used in the Hittite Goat was thought to have belonged to the Hittite period, and at some time ago it was smuggled illegally out of Turkey. It was later repurchased from a gallery in France and brought back to Turkey on January 15, 2018.

Hittite Goat's glass is handmade produced; all the relief patterns seen on the beige marble base are decorated by applying antiquated paints.

Anadolu Medeniyetleri Müzesi, Ankara

Milet Agora Kapısı

Market Gate of Miletus

Kitap Desteği / Bookend

Anadolu'daki Roma mimarisinin en önemli örneklerinden birisi olan Milet Agora (Pazaryeri) Kapısı, Milet (Miletos) kentinin en önemli noktaların birisiydi. Antik Çağ'da Avrupa, Kuzey Afrika, Ege Adaları, Kıbrıs ve Asya arasındaki mal değişimlerinin yapıldığı önemli bir ticaret merkezi olması sonucunda oldukça zenginleşen bu kent, güçlü donanması sayesinde askeri olarak da çok güçlenmiştir. Bu bolluk ortamına bağlı olarak bilim ile beraber felsefe de gelişmiş, Thales, Pisagor gibi dönemin en önemli felsefecileri bu kentten beslenmişlerdir.

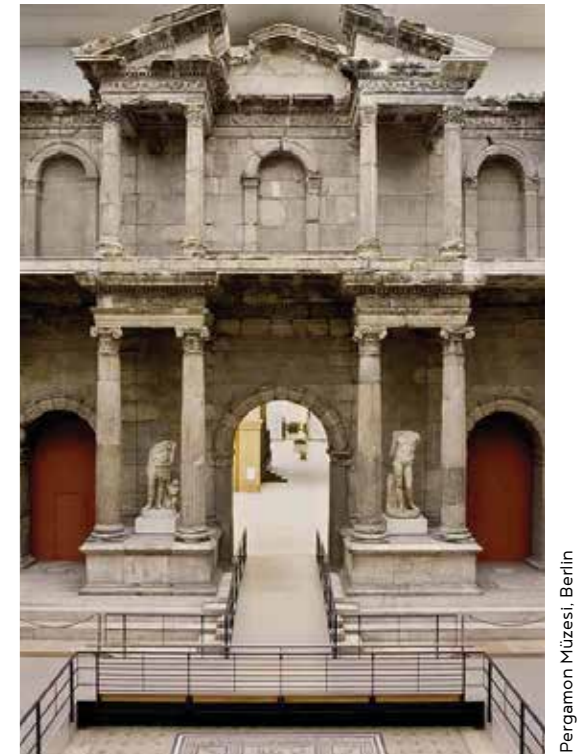
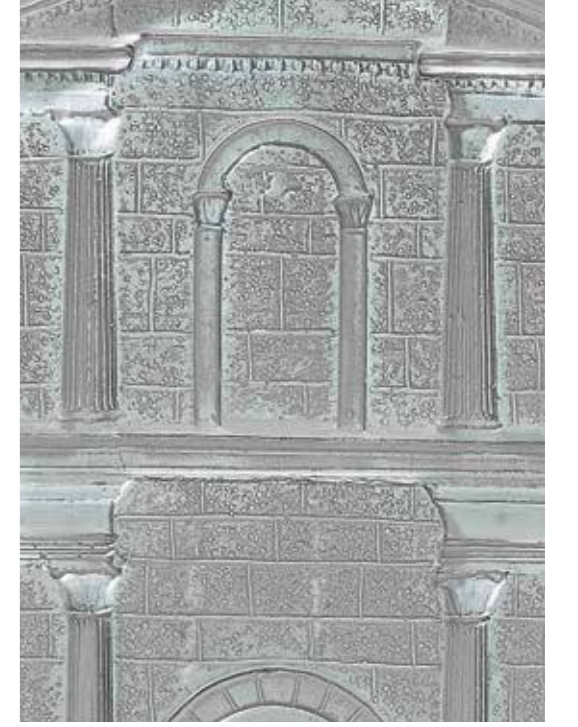
Milet Agora Kapısı, Milet'ten götürülen eserler arasında önemli bir yere sahiptir. Sultan II. Abdülhamid Han'ın bilgisi dâhilinde Almanlar tarafından Berlin'e taşınan yapıyla beraber başka eserler de götürülmüştür. Ancak II. Dünya Savaşı'nda Berlin'in bombalanması sırasında Milet Agora Kapısı büyük hasar görmüştür. Savaştan sonra tekrar onarılarak bugünkü haliyle Berlin'deki Pergamon Müzesi'nde sergilenmektedir.

Milet Agora Kapısı Kitap Desteği, el imalatı camdan üretilmiştir ve 'pate de verre' tekniği ile şekillendirilmiştir.

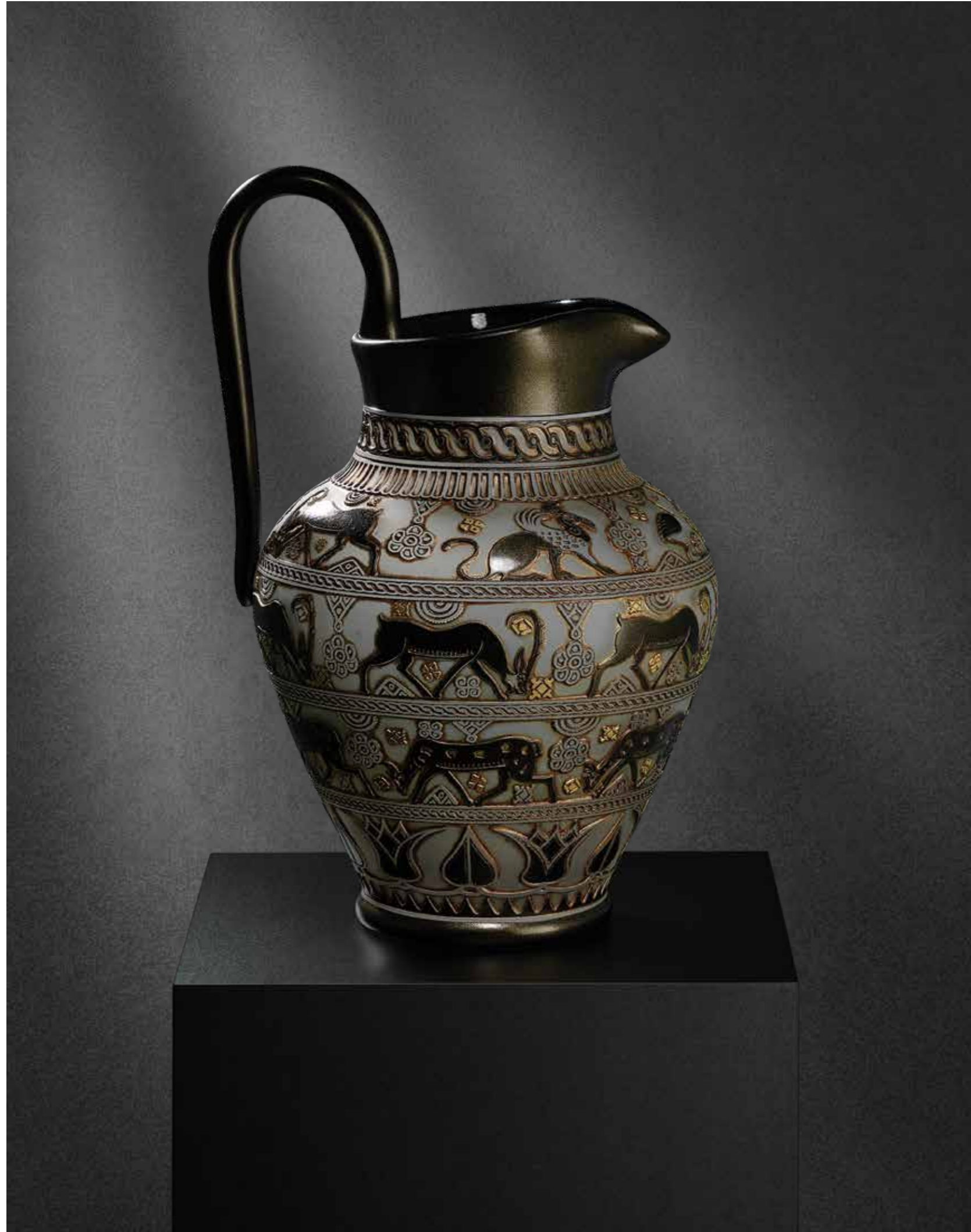
Considered as one of the most significant examples of the Roman architecture in Anatolia, Agora (Market) Gate of Miletus, was a major landmark of the city. This city which had accumulated a certain wealth as being an important trade center where goods were exchanged between Europe, North Africa, Aegean Islands, Cyprus and Asia during the Antique Age, had a militaristic dominance as well by the curtsy of its strong navy. Hinging on this environment of abundance and prosperity, philosophy developed alongside with science and some of the most important philosophers of the period such as Thales and Pythagoras maintained their sustenance from this city.

Market Gate of Miletus, owns a special place among the historic artifacts taken out from Milet. Together with this structure, several other artifacts were also moved by the Germans to Berlin, all within the knowledge of Sultan Abdulhamid Han II. However, during the Berlin bombing of the II World War, the Gate was heavily damaged. Being restored to its current condition after the war, today it is exhibited in the Pergamon Museum in Berlin.

Market Gate of Miletus Bookend is produced from handmade glass and is shaped by 'pate de verre' technique.

Pergamon Müzesi, Berlin

Milet

Miletian

Testi / Pitcher

Milet (Miletos), yaklaşık M.Ö. 2000 yıllarında kurulan, Anadolu'nun batısında, Ege bölgesinde antik çağlarda birçok esere de motif olan Büyük Menderes Nehri'nin hemen ağzına yakın, deniz kıyısında yer alan önemli bir antik liman şehriydi. Antik Çağ'da Avrupa, Kuzey Afrika, Ege Adaları, Kıbrıs ve Asya arasındaki mal değişimlerinin yapıldığı önemli bir ticaret merkezi olması sonucunda oldukça zenginleşen bu kent, güçlü donanması sayesinde askeri olarak da çok güçlenmiştir. Bu bolluk ve refah ortamına bağlı olarak bilim ile beraber felsefe de gelişmiş, Thales, Pisagor gibi dönemin en önemli felsefecileri bu kentten beslenmişlerdir.

Milet Testi (Yonca Ağzılı Oenokhoe*), MÖ. 630 yıllarına tarihlenen bir pişmiş toprak testiden esinlenerek tasarlanmıştır. Üzerinde griffon, keçi, ceylan ve su kuşları, en alt bordürde ise lotus ve lotus tomurcukları betimlenmiştir.

Milet Testi benzeri yonca ağzılı oenokhoeler; Almanya Glyptothek Müzesi, Paris Louvre Müzesi, ABD Getty Museum gibi birçok yabancı müzede sergilenmektedir.

Milet Testi, el imalatı camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, altın ve eskitme boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

*Oenokhoe, (oinokhoe), Antik Yunan'da, sıvı maddelerin taşınmasında kullanılan yonca veya düz ağzılı, tek kulplu seramik kaptır. Birçok farklı formu vardır.

Established in 2000 BC near by the estuary of the Great Menderes (Meander) River, Miletus (Milet, in present-day Turkey) located in the west of Anatolia, was an important seaside ancient harbor city which has been the theme of many works of art in the Aegean region in ancient times. This city, which became rich as a result of being an important trade center where goods were exchanged by Europe, North Africa, Aegean Islands, Cyprus and Asia during the Antique Age, also gained strength militarily by force of its strong navy. Hinging on this environment of abundance and prosperity, philosophy developed alongside with science and the most important philosophers of the period such as Thales and Pythagoras took their nourishment from this city.

The Miletian Pitcher (Trefoil-mouthed Oenokhoe*) was designed by drawing inspiration from a terracotta jug dating back to 630 BC. On the body of the pitcher, griffons, goats, gazelles and waterfowls, whereas at the very bottom border, lotus and lotus buds are depicted.

Similar trefoil-mouthed oenokhoes like the Miletian Pitchers are exhibited in many museums around the world such as Glyptothek Museum in Germany, Louvre Museum in Paris, and Getty Museum in the US.

Miletian Pitcher is produced from handmade glass and all of the relief

patterns are decorated with gold and antiquated paints.

* A key form of Ancient Greek pottery, Oenokhoe (oinokhoe) is a single handled ceramic jug with trefoil or flat mouth, used for wine and other liquids. It has many different forms.

Louvre Müzesi, Paris

Divriği

Divriği

Sahan / Sahan

Sivas Divriği Ulu Camii'nin hünkâr mahfeli korkuluk panellerinden beşi İstanbul Yenikapı Mevlevihane'sinde koruma altına alınmıştır. Mevlevihane'de 1997 yılında çıkan yangından sonra panellerin yandığı düşünülürken, panellerin çalındığı tespit edilmiştir. Uzun çalışmalar sonucunda, New York'ta bulunan panel 29 Nisan 1999 tarihinde, Londra'da bulunan panel ise 9 Mayıs 1999 tarihinde ülkemize getirilmiştir.

Divriği Ulu Camii ve Darüşşifası, 1228-29 yıllarında Mengüceklî Ahmet Şah ve karısı Turan Melik tarafından yaptırılmıştır. Caminin doğu nefinin güney duvarı ile birleştiği bölümde ahşap panellerin ait olduğu hünkâr mahfeli bulunmaktadır. Mahfelin korkuluğunu süsleyen ahşap paneller ceviz ağacından yapılmıştır. Panellerde ajur (delik açma) tekniği ile bir hilalden çıkan palmet ve rumî motiflerin oluşturduğu kompozisyonlar yer almaktadır. Bitkisel motiflerin üzerinde oyma tekniği ile dokular ve daha küçük bitkisel motifler işlenmiştir.

Divriği Sahan, 3 ahşap panelde yer alan bitkisel motifler ve bordürlerden esinlenerek tasarlanmıştır.

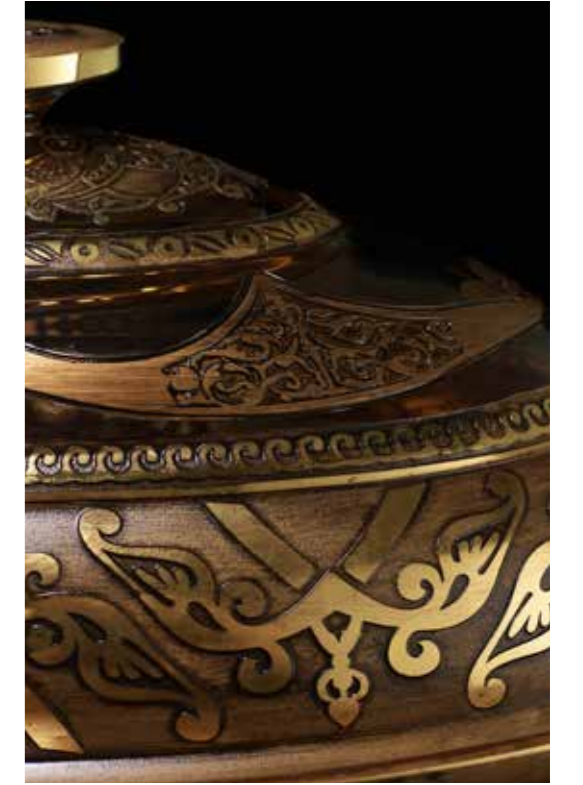
Divriği Sahan el imalatı camdan üretilmiştir, üzerindeki rölyef desenlerin tümü, 24 ayar altın, cam boyaları ve eskitme kullanılarak dekorlanmıştır.

Five of the balustrade panels the hünkâr mahfeli (an ornate private worship balcony devoted to the sultan) of the Sivas Divriği Great Mosque had been taken under protection in the Yenikapı Mevlevihane (the lodge used by the Mevlevi dervishes) in Istanbul. While the panels were thought to be burned during the fire in 1997 in Mevlevihane, it was later discovered that they were actually stolen. After long-drawn out efforts, one of the panels found in New York was brought to Turkey on 29 April 1999 and the other panel found in London on 9 May 1999.

The Great Mosque of Divriği and Hospice complex was built by Ahmet Shah of the House of Mengüjeck (an Anatolian beylik of the first period) and his wife Turan Melik Sultan in 1228-29. In the section where the eastern nave of the mosque meets the south wall, there is a hünkâr mahfeli where the wooden panels belong. The wooden panels adorning the balustrade of the sultan's balcony were made of walnut wood. In the panels, there are compositions of palmette and rumi patterns coming from a crescent created with openwork woodwork technique. Textures and smaller floral motifs are carved over the floral motifs with a cut out technique called openwork.

Divriği Sahan was designed by drawing inspiration from floral motifs and borders present on three of the wood panels.

Divriği Sahan is produced from handmade glass and all of the relief patterns are decorated with 24-carat gold, glass paint and antiquated paints.

Sivas Divriği Ulu Camii'ne ait ahşap panel

İstanbul'dan İşlemeli

Istanbul Decorated

Şişe / Bottle

Erken İslam döneminde, tombaklama tekniği yaygın bir şekilde kullanılmıştır ve Osmanlı Dönemi'ne ait birçok tombak eser mevcuttur. Tombak, altın-civa karışımı ile kaplanmış bakır ve bakır alaşımli eşyalara verilen isimdir. Tombaklama, 24 ayar altın tozunun civa içinde tümüyle çözünmesi sağlandıktan sonra süzülerek; tombaklanacak yüzeye fırçayla sürülmesi ve civanın uçmasını sağlamak için düşük ısıda fırınlanması ile oluşur. Tombaklama işinin esası, civa içindeki altının bakırın gözeneklerinden içeri girerek bakır yüzeyini dayanıklı bir şekilde kaplamasıdır.

Günümüzde yurt içi ve yurtdışı müzelerinin koleksiyonlarını süsleyen bu tür eserler, yurtdışına çeşitli yollarla götürülmüştür. Tombak tekniği, altın ya da gümüş yaldızlama tekniğinden çok daha dayanıklı olup, bu teknikle yapılan eserlerin çoğu günümüze kadar ulaşmıştır.

İstanbul'dan İşlemeli Şişe, 1764 yılına ait bir gülabdandan esinlenerek tasarlanmıştır. Şişe üzerine floral desenlerle oluşturulmuş bir kompozisyon dekorlanmıştır. Eserin orijinali Atina Benaki Müzesi'nde sergilenmektedir.

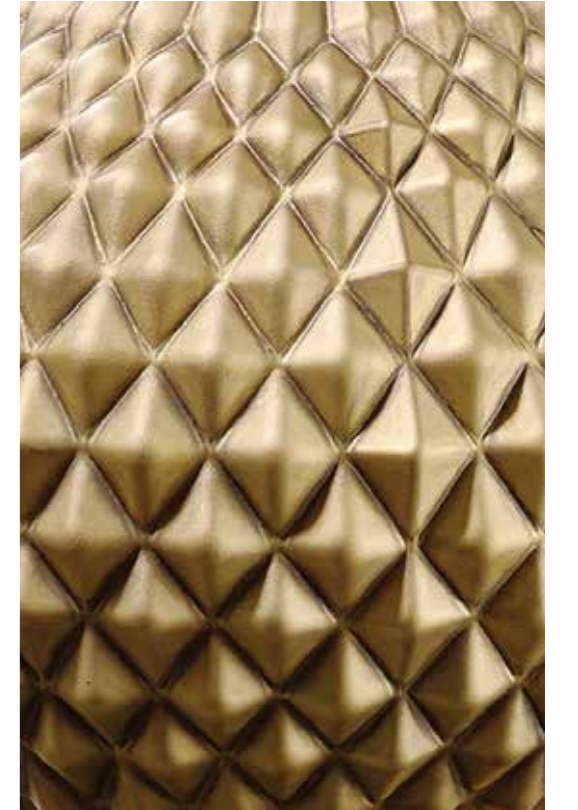
İstanbul'dan İşlemeli Şişe, el imalatı camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, 24 ayar altın ve eskitme boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

Beginning from the Early Islamic period, tombac-making technique has been widely used by the Turks, and many exquisite tombac artifacts had been produced especially during the Ottoman period. Tombac is the name given to technique used to produce copper and copper alloy wares coated with a gold-mercury mixture. Tombac-making occurs when 24-carat gold dust is completely dissolved in mercury, then filtered and brushed on the surface to be covered with tombac, finally fired at low temperatures in ovens to ensure mercury to evaporate. The essence of tombac-making is to ensure the gold in the mercury mixture to penetrate through the pores of the copper and coat the copper surface durably.

Adorning the collections of both local and international museums today, a number of the most invaluable tombac artifacts have been taken out of Turkey in various ways, some of which are questionable.

The design of the Istanbul Decorated Bottle draws its inspiration from a gülabdan (rosewater sprinkler) dating from 1764. The bottle is decorated with a composition of floral patterns with traditional ornamentation and abstraction styles. The original work is on display at the Benaki Museum in Athens, Greece.

Istanbul Decorated Bottle is produced from handmade glass and all of the relief patterns are decorated with 24-carat gold and antiquated paints.

Farisi Gümüş

Farisi Silver

Maőrapa / Dipper

Döneminin en büyük kültür ve sanat merkezlerinden biri olan İstanbul, 16. ve 17. yüzyıllarda gümüş işçiliğinin de merkezi olmuş ve 19. yüzyılın sonuna kadar bu özelliğini korumuştur. Osmanlı İmparatorluğu'nun en özgün gümüş sanatı işçiliği örnekleri, 16- 17. yüzyıl arasında ortaya çıkmıştır.

Günümüzde Osmanlı Dönemi gümüőleri çeşitli müzelerde sergilenmektedir. Yurt dışına götürülen Selçuklu, Memluk, Timur (Moğol), Endülüs ve Osmanlı dönemine ait İslam eserleri de birçok açık artırmada koleksiyonerlere satılmaktadır. Osmanlılar'da gümüősten imal edilmiş her türlü eşyanın üzerine devrin sultanlarının tuğrasını vurma oldukça eski bir gelenek olduğu için eserlerin ait olduğu dönemler bilinmektedir.

Farisi* Gümüş Maőrapa, yurt dışından geri alınan 17. yüzyıla ait II. Osman tuğralı gümüş bir maőrapadan esinlenerek tasarlanmıştır. Üzerinde hayvan betimlemeleri ve floral desenler bulunmaktadır.

Farisi Gümüş Maőrapa, el imalatı camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, platin ve eskitme boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

* Farisi: II. Osman'ın (Genç Osman) divan edebiyatında kullandığı takma addir.

Istanbul, one of the largest cultural and artistic centers of its time, was also the center of silver craftsmanship in the 16th and 17th centuries, and it maintained this feature until the end of the 19th century. The most authentic examples of silver craftsmanship of the Ottoman Empire emerged between the 16th and 17th centuries.

Ottoman silver artifacts, which are considered as invaluable today, are exhibited in various museums all around the world. Islamic works of art from the Seljuk, Mameluke, Timur, Andalusian and the Ottoman periods, which were taken out of Turkey by questionable means, are offered to collectors in many auctions as well. Since it was an established tradition in the Ottomans to imprint the tuğra (calligraphic signature) of the sultans of the time on all kinds of articles made of silver, the periods to which the works belong can be traced easily.

The design of the Farisi * Silver Dipper draws its inspiration from a 17th century Ottoman silver dipper that was brought back to Turkey. It is adorned with depictions of animals and floral patterns.

Farisi Silver Dipper is produced from handmade glass and all of the relief

patterns are decorated with platinum and antiquated paints.

* Farisi: was the pseudonym of the 16th Ottoman Sultan, Osman II, also known as Genç Osman (Osman the Young) in diwan literature. Although dethroned and killed at the early age of 17, he was quite an acclaimed poet writing his poems in Persian, thus the pseudonym Farisi, meaning "from Persia". Diwan, literally meaning inscribed, is a registered collection of poems by one author written in one of the 12 poetic meters.

Didyma Sütun

Didyma Column

Kase / Bowl

Apollon, Helenist uygarlıklarda güneş, kehanet, müzik ve sanat tanrısı olarak kabul edilir. Efsaneye göre tanrı Apollon, Didim'de (Didyma) çoban Brankhosla karşılaşmış ve ona biliciliğin (kehanetin) sırlarını vermişti. Brankhos ise karşısına çıkan defne ormanı ve su kaynağının bulunduğu yerde Apollon Tapınağını kurmuştur. Didim, Aydın'ın Söke İlçesi'nin Yenihisar Köyü yakınlarında olan Milet'in (Miletos) 18 km. güneyindedir.

Apollon Tapınağı, o zamanki adıyla Didymaion M.Ö. 560 'ta inşa edilmiştir ve antik dünyanın en önemli kehanet merkezlerinden biri haline gelmiştir. Tapınak, uzun süre orada yaşayan ve Brankhidler adı verilen aile tarafından yönetilmiştir.

Didim antik kentindeki ilk kazılar 1858 yılında İngilizler tarafından başlatılmıştır. Bu kazılar aralıklarla 1905 yılından 1937 yılına kadar devam etmiştir. Günümüzde de kazılar halen devam etmektedir.

Didyma Sütun Kase, Didim Antik Kenti'nden çıkan kolondan esinlenerek tasarlanmıştır ve M.Ö. 3. yüzyıla ait kolon taban parçası, çeşitli yollarla ülkemizden götürülmüş olup, günümüzde Fransa'da bulunan Louvre Müzesi'nde sergilenmektedir.

Didyma Sütun Kase, el imalatı camdan üretilmiştir ve geleneksel kesme dekor taşında şekillendirilerek oluşturulmuştur. Bej mermer kaide ve vazo üzerindeki rölyef desenler, el işçiliği ile uygulanmıştır.

In Hellenistic civilizations, Apollo is regarded as the deity of the sun, oracle, music and art and the main deity of the sanctuary of Didyma, an ancient Greek sanctuary on the coast of Ionia in the domain of the famous city of Miletus. According to legend, one day Apollo comes across the shepherd Bronchos in Didyma and trusts him with the secrets of the oracle. Bronchos, in return, builds the Temple of Apollo to his honor at the site of this bay forest and water source where Apollo appeared before him. The ruins of Didyma and the Temple of Apollo are located a short distance to the northwest of modern Didim, whose name is derived from the ruins, located 18 km south of Miletus which is situated near Yenihisar Village of Söke Township of province of Aydın, Turkey.

The Temple of Apollo was built in Didyma, also known as Didymaion, in 560 BC and became one of the most important divination centers of the ancient world. The temple was ruled by the family who lived there for a long time called the Branchids, after the shepherd Bronchos.

The first excavations in the ancient city of Didim, was initiated by the British in 1858. These excavations continued at intervals from 1905 to 1937. Today, excavations are still ongoing. A 3rd century column base found during these excavations was taken out from Turkey in various questionable ways and is now on display at the Louvre Museum in France.

The design of the Didyma Column Bowl draws its inspiration from the columns excavated in the ancient city of Didim and is created from hand-made glass, shaped with a hewn stone used in traditional engraving and decoration. Relief patterns on the beige marble pedestal and vase are applied by hand.

Louvre Müzesi, Paris

Didyma Sütun

Didyma Column

Vazo / Vase

Apollon, Helenist uygarlıklarda güneş, kehanet, müzik ve sanat tanrısı olarak kabul edilir. Efsaneye göre tanrı Apollon, Didim'de (Didyma) çoban Brankhosla karşılaşmış ve ona biliciliğin (kehanetin) sırlarını vermişti. Brankhos ise karşısına çıkan defne ormanı ve su kaynağının bulunduğu yerde Apollon Tapınağını kurmuştur. Didim, Aydın 'ın Söke İlçesi'nin Yenihisar Köyü yakınlarında olan Milet'in (Miletos) 18 km. güneyindedir.

Apollon Tapınağı, o zamanki adıyla Didymaion M.Ö. 560'ta inşa edilmiş ve antik dünyanın en önemli kehanet merkezlerinden biri haline gelmiştir. Tapınak, uzun süre orada yaşayan ve Brankhidler adı verilen aile tarafından yönetilmiştir.

Didim antik kentindeki ilk kazılar 1858 yılında İngilizler tarafından başlatılmıştır. Bu kazılar aralıklarla 1905 yılından 1937 yılına kadar devam etmiştir. Günümüzde de kazılar halen devam etmektedir.

Didyma Sütun Vazo, Didim Antik Kenti'nden çıkan kolondan esinlenerek tasarlanmıştır ve M.Ö. 3. yüzyıla ait kolon taban parçası, çeşitli yollarla ülkemizden götürülmüş olup, günümüzde Fransa'da bulunan Louvre Müzesi'nde sergilenmektedir.

Didyma Sütun Vazo, el imalatı camdan üretilmiştir ve geleneksel kesme dekor taşında şekillendirilerek oluşturulmuştur. Bej mermer kaide ve vazo üzerindeki rölyef desenler, el işçiliği ile uygulanmıştır.

In Hellenistic civilizations, Apollo is regarded as the deity of the sun, oracle, music and art and the main deity of the sanctuary of Didyma, an ancient Greek sanctuary on the coast of Ionia in the domain of the famous city of Miletus. According to legend, one day Apollo comes across the shepherd Bronchos in Didyma and trusts him with the secrets of the oracle. Bronchos, in return, builds the Temple of Apollo to his honor at the site of this bay forest and water source where Apollo appeared before him. The ruins of Didyma and the Temple of Apollo are located a short distance to the northwest of modern Didim, whose name is derived from the ruins, located 18 km south of Miletus which is situated near Yenihisar Village of Söke Township of province of Aydın, Turkey.

The Temple of Apollo was built in Didyma, also known as Didymaion, in 560 BC and became one of the most important divination centers of the ancient world. The temple was ruled by the family who lived there for a long time called the Branchids, after the shepherd Bronchos.

The first excavations in the ancient city of Didim, was initiated by the British in 1858. These excavations continued at intervals from 1905 to 1937. Today, excavations are still ongoing. A 3rd century column base found during these excavations was taken out from Turkey in various questionable ways and is now on display at the Louvre Museum in France.

The design of the Didyma Column Vase draws its inspiration from the columns excavated in the ancient city of Didim and is created from hand-made glass, shaped with a hewn stone used in traditional engraving and decoration. Relief patterns on the beige marble pedestal and vase are applied by hand.

Devler Savaşı

Battle of Giants

Obje / Object

1877-1878'de, İzmir ili, Bergama ilçesinde Bergama ören yerinde Alman mühendis Carl Humann başkanlığında yapılan kazılarda, Bergama Zeus Sunağı'na (Altar) ait kabartmalar bulunmuştur.

Bergama Zeus Sunağı, Osmanlı İmparatorluğu'ndan gemilerle Almanya'ya taşınarak Berlin Devlet Müzesi'ne konmuştur. Müzede onarılarak ayağa kaldırılan, İkinci Dünya Savaşı sırasında Rusya'ya götürülen ve savaş sonrasında Almanya'ya iade edilen bu görkemli sunak, müzeye adını vermiştir. Humann'ın sunağı Almanya'ya götürmesi ile ilgili Osmanlı Hükümeti ile yanltıcı yazışmalar yaptığı görülmüştür.

Bergama Zeus Sunağı ya da diğer bir adıyla Zeus Altarı, Bergama Kralı'nın M.Ö. 165 - 156 yılları arasında Galatlara (Keltlere) karşı kazandıkları zaferlerini ölümsüzleştirmek adına yaptırdığı bir zafer anıtıdır. Bu anıt, Yunan mitolojisinde baş tanrı olan Zeus ile onun kızı olan savaş ve akıl tanrıçası Athena'ya adanmıştır. Mermer sunaktaki rölyeflerde ustalıkla işlenen "Devler Savaşı" anlatılmıştır.

Devler Savaşı Objesi, Zeus Sunağı kabartmaları arasında önemli bir yeri olan, Zeus'un merkezde konumlandırıldığı dramatik sahneyi yeniden canlandırır. Zeus ve Devler Arasında geçen bu savaş sahnesinde karakterler, kronolojik bir örgüde farklı cam katmanlarına işlenmiştir. Mağlup edilmiş dev tasvirleri geride ve tüm ihtişamıyla galip gelecek olan Zeus ise önde konumlandırılmıştır.

Bergama Zeus Sunağı bugün Almanya'da, Pergamon Müzesi'nde sergilenmektedir. Ülkemizde ise Bergama akropolünde Zeus Sunağı'nın yalnızca temelleri kalmıştır.

Devler Savaşı Objesi, üzerindeki rölyef desenlerin tümü, altın ve eskitme boyalar

kullanılarak dekorlanmıştır. Kaide bej mermerden üretilmiştir.

Friezes belonging to the Altar of Zeus were found during the excavations conducted between 1878 and 1886 under the direction of German engineer Carl Humann in the Pergamum ruins located in Bergama township of Izmir province.

By also taking advantage of the economically weakened Ottoman Empire, Humann who had been misleading the Ottoman government on the subject as it was later understood from his correspondence, persuaded the sultan to issue an imperial order for the monument to be taken out of the country. In fact, the Altar of Zeus was brought to Germany by ships and at first placed in Altes Museum, the old State Museum of Berlin. However, after being assembled in the Altes Museum, it was realized that the pieces could not be presented in an appropriate exhibition context there and a new purpose-built museum was erected, called "Pergamon Museum", taking its name after the location of the altar. This magnificent masterpiece was brought to Russia during the Second World War by the Red Army as a spoil of war but later returned to Germany after the war ended.

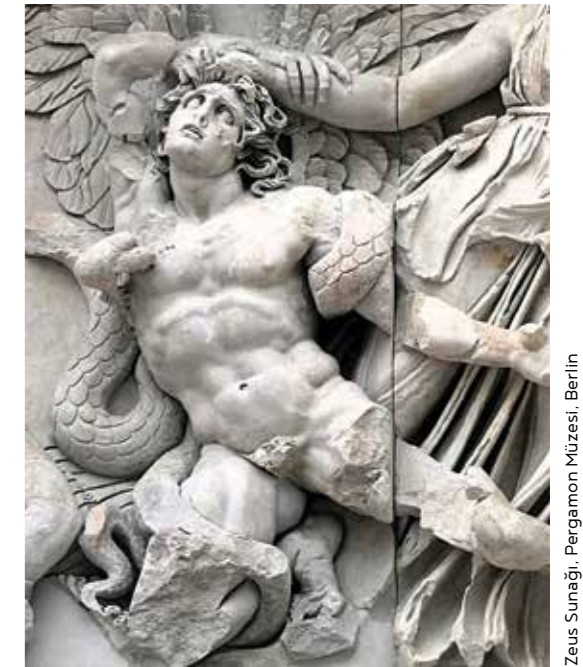
Altar of Zeus, also known as the Altar of Pergamum is a triumphal monument erected by Eumenes II, King of Pergamum, in order to immortalize their victories against the Galatians (Celts) between 165 and 156 BC. The monument was dedicated to Zeus, the main deity in Greek mythology, and to his daughter Athena, the goddess of war and reason. Masterfully carved, the friezes on the marble altar depicts "Gigantomachy - Battle

of the Giants", probably the most important battle that takes place in Greek mythology.

Today, the Altar of Zeus is exhibited in the Pergamon Museum in Germany. In Turkey, only the foundations of Altar of Zeus can be seen in the acropolis of Pergamum

Gigantomachy - Battle of Giants Object, reenacts the dramatic scene which has a significant place among the friezes of the Altar, where Zeus is imposingly positioned in the center. In this battle scene between Zeus and the Giants, the characters are engraved on different layers of glass in a chronological lattice. Defeated giant depictions are positioned on the back panels, whereas the triumphant Zeus, in all his glory, in the forefront.

All of the relief patterns the Gigantomachy - Battle of Giants Object are decorated with gold and antiquated paints. The base is made of beige marble.

Zeus Sunağı, Pergamon Müzesi, Berlin

Yortan

Yortan

Vazo / Vase

İlk Tunç Çağı Yortan mezarlığındaki kazılar 1901 yılında, bu bölgedeki Osmanlı İmparatorluk demiryolu hattının inşasında çalışan Fransız demiryolu mühendisi P. Gaudin tarafından başlatılmıştır. Gaudin ile Chapot tarafından 100'ün üzerinde mezar açığa çıkarılmıştır. Ancak bu önemli mezarlığın yeriyle ilgili arazi çalışması bugüne kadar yapılmamıştır. 2008 yılı yüzey araştırmaları sırasında Yortan mezarlığının yeri saptanmıştır. Manisa İli yakınlarında, en büyük İlk Tunç Çağı mezarlığı olma özelliği ile çok önemli bir buluntu merkezi olduğu düşünülmektedir. Hem ölü gömme adetleri, hem de bu mezarlardan çıkarılan buluntular dolayısıyla önem taşımaktadır.

Yortan Vazo, Yortan'dan çıkan MÖ. 2750-2300 yıllarına ait İç Batı Anadolu kültürünü temsil eden siyah renkli el yapımı toprak bir üründen esinlenerek tasarlanmıştır.

Yortan birçok eser Amsterdam Üniversitesi, Allard Pierson Müzesi'nde sergilenmektedir.

Yortan Vazo, el imalatı smoke camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, 24 ayar altın kullanılarak dekorlanmıştır.

In a settlement used to be called Yortan, near the province of Manisa, on the northwestern Aegean region of Turkey, excavations at an Early Bronze Age cemetery were started in 1901 by a French railway engineer Paul Gaudin, who worked on the construction of the Ottoman Imperial railway line. Over 100 graves were opened by Gaudin and Victor Chapot, a representative of the French School of Athens, the institution which supported Gaudin's excavations financially.

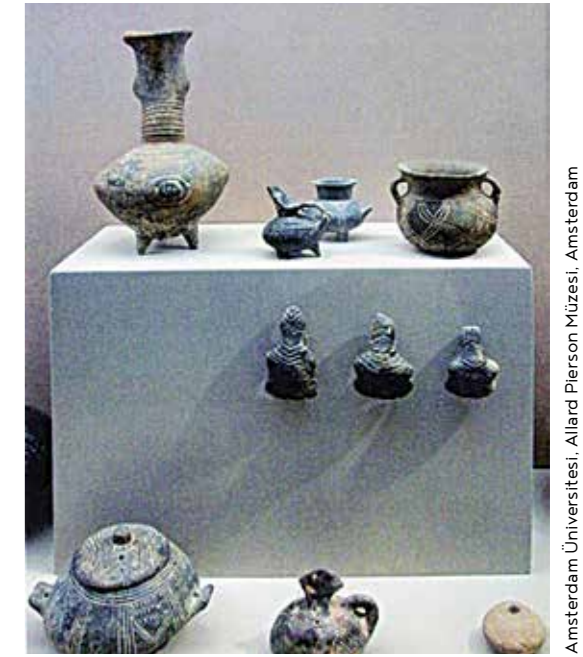
For a long while, the importance of the finds had not been understood, as no full report had been drawn up on the excavation and its results. Furthermore, following the traditions of the time, Gaudin, brought the excavation finds out of Turkey which had been purchased by many European museums, making it more difficult to reach all of these scattered finds and have a work conducted on them. In addition, no land surveys have been performed on the location of this important cemetery until recently. During the 2008 survey, the location of the Yortan cemetery was finally determined. Having the characteristics of the largest Early Bronze Age cemetery in the region, it is considered to be a very significant find center. The location is noteworthy in terms of both the burial customs it revealed and the finds recovered from these graves.

The design of the Yortan Vase, draws its inspiration from a handmade black

earthenware jug dating from 2750-2300 BC, representing the Inner West Anatolian culture.

Many artifacts excavated from Yortan are on display at the Allard Pierson Museum of the University of Amsterdam. Although it is rumored that there is a much larger treasure than the artifacts exhibited in museums today, it has not been proven in clear terms whether this treasure actually exists.

Yortan Vase is produced from handmade smoke glass and all of the relief patterns are decorated with 24-carat gold.

Amsterdam Üniversitesi, Allard Pierson Müzesi, Amsterdam

Geyikli

Deer

Kandil / Oil Lamp

Erken dönemlerde aydınlanmak için en çok kullanılan araç, yapılan kazı ve araştırmalar sonucunda sıklıkla karşımıza çıkan kandillerdir. Aydınlanmanın çok değerli olduğu eski çağlarda kandiller, içerisine bitkisel veya hayvansal yağ ile birlikte konulan fitilin yakılmasıyla kullanılır ve rahatlıkla taşınabilirlerdi. Antik Çağ, Roma ve Doğu Roma (Bizans) döneminde Tanrı'nın ışığı olarak kabul edilmiş, tapınaklara adak olarak sunulmuş ve kutsal objeler olarak nitelik kazanmış kandillerde, av sahneleri, hayat ağacı, mitolojik sahneler, doğa, günlük yaşamdan kesitler ve geometrik motiflere sıklıkla rastlanır, bazılarının da üst kısımlarına temenniler yazılırdı.

Geyikli Kandil üzerindeki desenlerde, av sahnesi ile döneme ait bitki motifleri yer almaktadır.

Günümüzde ülkemizden götürülen Erken Roma Dönemine ait kandiller, Rusya, Avrupa ve Amerika'da bulunan birçok müzede sergilenmektedir.

Geyikli Kandil, el imalatı granüllü camdan üretilmiştir ve üzerindeki rölyef desenlerin tümü, altın ve eskitme boyalar kullanılarak dekorlanmıştır.

The most commonly used tool for illumination in the early periods were the oil lamps that we have frequently come across in excavations and researches. During those times, they were used by burning the wick attached to the reservoir where vegetable or animal oil is placed, and its portability was the most important aspect of its functionality. Accepted as the light of God during the Byzantine period, offered to the temples as sacrifices and qualified as sacred objects, some of the decorations frequently seen on oil lamps are hunting scenes, tree of life depictions, mythological scenes, nature vistas, passages from daily life and geometric motifs; on some of them heartfelt wishes are also written.

Some of the early Roman period oil lamps found in Turkey were smuggled out of country and nowadays they are on the displays of many museums in Europe and America.

The patterns on this ancient Deer Oil Lamp has a hunting scene and the floral motifs of the period.

Deer Oil Lamp is produced from handmade granulated glass and all of the relief patterns are decorated with 24-carat gold and antiquated paints.

 Paşabahçe
MAĞAZALARI

Paşabahçe Mağazaları A.Ş.
Müşteri Hizmetleri: 0850 222 19 35
musterihizmetleri@pasabahce.com
www.pasabahcemagazalari.com

ŞİŞECAM